

WAT Is Uw BESTEMMING?

© 2000, 2013 United Church of God Holland

Oorspronkelijke titel *What Is Your Destiny?*

Alle rechten voorbehouden.

Schriftgedeelten in deze uitgaven zijn afkomstig uit de
NBG-vertaling (© 1951 Nederlands Bijbelgenootschap), tenzij anders vermeld.

De Grootste Vraag Aller Tijden

Wat is uw bestemming? Waarom bestaat u? Is er een reden voor het menselijke leven? Deze vragen hebben de grootste denkers en filosofen door de eeuwen heen in de war gebracht. We piekeren over de betekenis van het leven.

Als klein kind vraagt men zich af: “Waar ben ik vandaan gekomen?” Als volwassenen vragen we onszelf, vooral op onze oude dag, af: “Is dit fysieke leven alles wat er is? Heeft mijn leven een doel?”

Denk eens na over uw eigen bestaan. Kunt u een doel met uw eigen leven, met al zijn ups en downs, zijn mengeling van vreugde en verdriet, zien? Ziet u iets van blijvende waarde in het gezwog, de uitdagingen en de onzekerheden van het leven? Wat is nu eigenlijk *de reden* dat u geboren bent? In dit boekje zullen we één van de grootste mysteries aller tijden onder de loep nemen.

De plaats van de mens in de schepping

Drieduizend jaar geleden overdacht koning David de schijnbaar geringe betekenis van menselijke wezens in vergelijking met de uitgestrektheid van de nachtelijke hemel. Als herder had hij vele nachten buitenshuis doorgebracht, en aanschouwde dan talloze malen het met sterren bezaaide uitspansel boven zijn hoofd. Merk zijn gedachten hierover op in Psalm 8:4-5: “Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?”

Terwijl hij het schitterende en immense heelal in ogenschouw nam, vroeg David zich af waarom God zo begaan is met menselijke wezens en hun toekomst. Hij realiseerde zich dat wij vanuit het perspectief van de immense omvang van het universum onbelangrijk lijken te zijn. Toch begreep hij dat in het plan van de grote Schepper God geen enkel onderdeel van de fysieke schepping op enigerlei wijze met Zijn doel met de mensheid vergeleken kan worden.

David overdacht het doel van de mens nog verder, omdat hij begreep dat alleen God Zijn reden voor het scheppen van de mens kan onthullen: “Toch hebt U hem weinig minder gemaakt dan de engelen en hem met eer en glorie gekroond. U doet hem *heersen* over de werken van Uw handen, U hebt *alles* onder zijn voeten gelegd: schapen en runderen, die allemaal, en ook de dieren van het veld, de vogels in de lucht en de vissen in de zee, al wat over de paden van de zeeën gaat” (Herziene Statenvertaling, verzen 6-9, nadruk onzerzijds).

David dacht na over de heerschappij die God aan de mensheid had gegeven bij de schepping, door hetzelfde taalgebruik als in Genesis 1:26 te hanteren. Hier zei God: “Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over het vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt.” Zo

werd de mens dus naar het beeld van God gemaakt om te heersen over Zijn schepping.

David realiseerde zich dat God aan de mensen al de capaciteit had gegeven om over een aanzienlijk deel van Zijn schepping — onze planeet en haar wonderen — te heersen. Hij wist echter dat er *veel meer zou volgen*.

Davids woorden in Psalm 8 worden aangehaald in Hebrëeën 2:6-8, waar aan het eind een uitleg is toegevoegd: “Maar, iemand heeft ergens betuigd, zeggende: Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, of des mensen zoon, dat Gij naar hem omziet? Gij hebt hem voor een korte tijd beneden de engelen gesteld, met heerlijkheid en eer hebt Gij hem gekroond, alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen. Want bij dit: *alle dingen* [hem] onderworpen, heeft Hij niets uitgesonderd, dat hem

Als herder bracht David vele nachten buiten door en staarde hij naar de met sterren bezaaide hemel boven zijn hoofd. Hij begreep dat geen enkel onderdeel van Gods schepping vergeleken zou kunnen worden met Zijn doel met de mensheid.

niet onderworpen zou zijn [. . .] Doch thans zien wij nog niet, dat hem alle dingen onderworpen zijn.”

“Alle dingen” is hier vertaald voor het Griekse *ta panta*, hetgeen “wat is” betekent — voornamelijk “het universum”. Dit is wat God voor ogen had om aan de mens onderworpen te laten zijn — maar, zoals hij verduidelijkt, *thans nog niet*.

David zal zich, toen hij staarde naar de goddelijke grootsheid boven zijn hoofd, waarschijnlijk Gods verbazingwekkende uitspraak, die Hij door Mozes heeft gegeven, hebben herinnerd: “De zon, de maan en de sterren, het gehele heer des hemels [. . .] die de HERE, uw God, heeft toebedeeld aan alle volken onder de ganse hemel” (Deuteronomium 4:19).

Dit is ontzagwekkend als u erover nadenkt! Deze verzen onthullen dat de mens geschapen is om samen met God te heersen *over het gehele geschapen universum*. Toch is dit *slechts één aspect van een nog grotere realiteit*.

Groter dan wij ooit voor mogelijk kunnen houden

Wat betekent het dat God de mensheid “een weinig minder dan de engelen” heeft gemaakt? Zei David, toen hij het immense uitspansel boven zijn hoofd bekeek, werkelijk dat de mens weinig minder was dan een onsterfelijk, geestelijk wezens? Als sterfelijke, fysieke wezens zijn wij véél minder dan wat de Schrift zegt over de kracht en glorie van de wezens in de hemelse gewesten.

Hebreeën 2:7 voegt aan “een weinig minder” uit Psalm 8:6 toe “voor een korte tijd”. Dit lijkt logischer, als u het enorme verschil tussen ons en het hemelse rijk in ogenschouw neemt, en wat het impliceert is enorm. Want als we slechts *tijdelijk* min-

De Geest in de Mens

De mens heeft een geestelijke component in zijn aard. Zoals Job 32:8 zegt, is er “een geest in stervelingen”. De apostel Paulus benadrukte: “Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods” (1 Korintiërs 2:11).

Het is de menselijke geest die het menselijke intellect aan onze fysieke hersenen verstrekt en zodoende het menselijke verstand

Zoals de Schrift aantoonde, heeft de menselijke geest geen bewustzijn zonder het lichaam, want de mens is sterfelijk. Als we sterven, zijn we ons van niets bewust — tenminste, tot het toekomstige moment dat God onze eigen geest in nieuwe lichamen, die Hij ons zal geven, plaatst, en ons terug tot leven brengt.

De menselijke geest is van groot belang voor onze toekomst, aangezien het onze geest in combinatie met Gods Heilige Geest is, wat ons kinderen van God maakt (Romei-

De geest in de mens verschaft het menselijke intellect aan onze fysieke hersenen. Dat is het wat de mensen zo veel intelligenter maakt dan de dieren.

creëert. Dat is het wat mensen zoveel intelligenter maakt dan dieren.

Toch is dit geestelijke aspect van het menselijke bestaan niet hetzelfde als het concept van de onsterfelijke ziel. De geest in de mens is niet levend uit zichzelf. Er is geen geestelijke entiteit die “verder leeft” na onze dood.

nen 8:16). En net zoals de menselijke geest ons menselijk begrip verschaft, zo geeft Gods Geest ons een hoger, goddelijk begrip (1 Korintiërs 2:10-16). We worden niet geboren met de Heilige Geest, maar ontvangen deze van God na onze bekering en onze doop (Handelingen 2:38).

der zijn dan de engelen, wat zegt dat dan over onze toekomst?

Overweeg nogmaals wat God zegt in Genesis 1:26: “Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen . . .” Van de gehele fysieke schepping maakte God *alleen de mens* naar Zijn beeld en gelijkenis. Hij gaf *alleen aan de mens* de heerschappij of leiding over de schepping. *De mensheid is binnen de schepping van God uniek*. En God heeft voor ons een onvoorstelbare toekomst gepland!

De apostel Paulus zei over Gods ontzagwekkende plan: “Deze boodschap betreft het geheim dat door alle eeuwen heen voor alle generaties verborgen is gebleven, maar dat nu geopenbaard is aan wie God toebehoren” (Kolossenzen 1:26, Groot Nieuws Bijbel; vergelijk 1 Korintiërs 2:7; Efeziërs 3:9).

De mens is geschapen om samen met God te heersen over het gehele geschapen universum. Toch is dit slechts één aspect van een nog grotere realiteit.

Door de eeuwen heen is het overgrote deel van de mensheid er niet in geslaagd om inzicht te krijgen in de ongelooflijke toekomst die God in petto heeft voor degenen die een juiste relatie met Hem ontwikkelen. Zoals de apostel Paulus het heeft weergegeven: “Iets dat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en *in geen mensenhart is opgekomen; iets dat God heeft weggelegd voor wie hem liefhebben*” (1 Korintiërs 2:9, GNB).

De Schrift zegt ons dat onze toekomst alles zal overstijgen wat we maar kunnen bedenken in onze wildste dromen! Wordt het niet tijd dat we God — vanuit Zijn Woord — ons laten uitleggen wat Zijn bedoeling met ons is?

Een profetische passage geeft ons een eerste blik in onze fantastische toekomst. Dit gedeelte spreekt over de opstanding van de doden en legt ons uit dat er een tijd zal komen waarin “velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, dezen tot eeuwig leven en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen”. Het voegt eraan toe: “*En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitspansel, en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren, voor eeuwig en altoos*” (Daniël 12:2-3).

Dit is slechts *een glimp* van de ontzagwekkende toekomst die God voor ons in petto heeft — *om voor eeuwig te leven, met een stralende heerlijkheid als schitterende sterren!*

Wat de mens nu is

Voordat we de eeuwige toekomst van de mens kunnen begrijpen, dienen we

echter duidelijk te begrijpen wat de mens nu is. Wij zijn fysieke wezens, samengesteld uit de chemische bestanddelen van aarde. Dat is hoe God ons maakte: “Toen formeerde de HERE God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzo werd de mens tot een levend wezen” (Genesis 2:7).

Toch onderwezen de meeste oude religies de onjuistheid dat de mens een niet-materiële, geestelijke entiteit zou zijn, die tijdelijk in fysiek vlees opgesloten zit. Zij onderwezen dat de mens tweeledig is samengesteld, dat een menselijke wezen zowel een fysiek lichaam als een onsterfelijke ziel heeft.

Ook tegenwoordig nog geloven de meeste mensen dat, nadat onze fysieke lichamen gestorven zijn, onze zogenaamde onsterfelijke ‘ziel’ door blijft leven, zonder het lichaam als een levende entiteit met een bewustzijn. Deze leerstelling, dat wij een onsterfelijke ziel zouden hebben, wordt nergens in de Heilige Schrift onderwezen. Het is voortgekomen uit het bijgeloof van oude religies — die mogelijk zo oud zijn als de Hof van Eden, toen Satan Eva ervan overtuigde dat zij niet zou sterven als zij God ongehoorzaam zou zijn (Genesis 3:2-4).

De Bijbel laat ons echter duidelijk zien dat onze ‘ziel’ sterfelijk is in plaats van onsterfelijk, omdat de ziel kan sterven (Ezechiël 18:4, 20; Matteüs 10:28). De woorden die normaal gesproken in de Bijbel worden vertaald met ‘ziel’ (in het Hebreeuws *nephesh* in het Oude Testament en in het Grieks *psyche* in het Nieuwe Testament) refereren eenvoudigweg aan fysieke, sterfelijke schepsels. Ze worden niet alleen gebruikt om te verwijzen naar menselijke wezens, maar naar verschillende soorten dieren, waaronder ook vogels, reptielen en vissen.

De Bijbel maakt duidelijk dat onsterfelijkheid *niet* iets is wat we *al bezitten*. Paulus legt ons duidelijk uit dat *alleen God* onsterfelijkheid bezit (1 Timoteüs 6:13-16). Hij legt uit dat wij ‘vergankelijk’ en ‘sterfelijk’ zijn en dat “dit sterfelijke onsterfelijkheid *moet aandoen*” door veranderd te worden van vergankelijk naar onvergankelijk leven wanneer Jezus Christus terugkeert bij de laatste bazuin (1 Korintiërs 15:51-53; vergelijk 1 Tessalonicenzen 4:16; Openbaring 11:15).

Op dit moment zijn Gods dienstknechten degenen die “heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken, het eeuwige leven” (Romeinen 2:7) — wat laat zien dat zij nog niet onsterfelijk zijn. Maar zij begrijpen dat Jezus Christus, door Zijn leven op te offeren voor ons, “de dood van zijn kracht heeft beroofd en onvergankelijk leven aan het licht gebracht heeft door het evangelie” (2 Timoteüs 1:10). Onsterfelijkheid is alleen beschikbaar door de Verlosser van de mensheid, Jezus Christus (Handelingen 4:12).

Nogmaals, de mens is sterfelijk! Het menselijke leven is tijdelijk! Wij zijn fysieke wezens die kunnen sterven; wij kunnen ophouden te bestaan. Ons leven ligt niet besloten in een veronderstelde onsterfelijke ziel. Dergelijk onderwijs kan nergens in de Schrift gevonden worden. Als we sterven, houdt ons bewustzijn op (Psalm 6:6; Prediker 9:5, 10); het gaat niet verder in een gewijzigde vorm.

Er is een geestelijk element in het bestaan van de mensheid, maar het is volledig anders dan het concept van een onsterfelijke ziel (zie “De Geest in de Mens” op pagina 4).

Bestemming en Koerscorrectie: Gepland Vanaf het Begin

De apostel Paulus vertelt ons dat God zelfs voordat Hij onze eerste ouders, Adam en Eva, schiep, plannen maakte voor onze fantastische toekomst. Hij plande onze bestemming “naar zijn eigen voor-nemen en de genade, die ons in Christus Jezus gegeven is *vóór eeuwige tijden*” (2 Timoteüs 1:9).

Onze eeuwige toekomst was, nog voordat deze wereld geschapen werd, onderdeel van Gods geweldige plan en doel. Zelfs toen al had God besloten dat slechts een perfecte Verlosser Zijn meesterplan tot voltooiing zou kunnen brengen — aangezien Hij voorzag dat de mens af zou dwalen van de koers die Hij voor hem had uitgezet.

Bij de schepping van de eerste man en vrouw, Adam en Eva, gaf God een keuze tussen twee manieren van leven. Hij instrueerde deze eerste twee menselijke wezens om te eten van de boom des levens. Als hun Schepper wilde God dat zij een hechte, persoonlijke relatie met Hem zouden ontwikkelen. De boom des levens in de Hof van Eden symboliseerde een gehoorzame relatie, die zou leiden tot eeuwig leven (Genesis 2:9; 3:22).

Er was echter een andere optie — één die zou leiden tot een totale mislukking! In plaats van te kiezen voor een leven in gehoorzaamheid aan Hem, konden ze kiezen voor een leven, waarbij zij *voor zichzelf zouden beslissen* wat goed en wat verkeerd is, in ongehoorzaamheid aan God. Een andere boom in de Hof symboliseerde deze keuze — de boom der kennis van goed en kwaad (Genesis 2:16-17; 3:1-6). God gebood hen nadrukkelijk niet te eten van deze boom, maar Hij *weerhiel* hen er niet van om dit toch te doen. Hij stond hun toe een vrije wil te hebben.

Door hun zelfgekozen handelingen verwierpen Adam en Eva de manier van leven die God

had opgedragen (Genesis 3:6). In plaats van te vertrouwen op God om hun de juiste manier van leven te laten zien, kozen zij ervoor om op zichzelf te vertrouwen. Zij begonnen aan een verkeerde koers, die een *mix* is van goed en kwaad.

Door hun keuze brachten zij de straf voor de zonde over zich, namelijk lijden en uiteindelijk de dood (Romeinen 6:23). Vanaf hun tijd heeft de gehele mensheid hun voorbeeld gevolgd en is verdorven geworden door de zonde (Romeinen 5:12).

A l l e n zijn tekortgeschoten in Gods geopenbaarde manier van leven (Romeinen 3:23). De mensheid is tot nu toe verder gegaan op deze weg, die leidt naar de dood (verzen 9-12).

Om die reden omvat Gods plan een Verlosser, de Messias — “het lam [slachtoffer] Gods, dat de zonde der wereld wegneemt” (Johannes 1:29). Door het offer van Jezus Christus kunnen menselijke wezens verzoend worden met God, en Gods vergeving van hun zonden neemt de doodstraf weg (Kolossenzen 1:20-22).

Met Gods vergeving en hulp kan de mens weer terug op de juiste koers komen om van Hem de gift van eeuwig leven te ontvangen (Romeinen 6:23; 8:11). De bestemming van de mens ligt in dit eeuwige leven. (Lees meer over hoe menselijke wezens verzoend kunnen worden met God in onze gratis boekjes *De Weg naar Eeuwig Leven* en *Verander Uw Leven: Het Bekeringsproces*.)

Gods geschenk van het toekomstige leven

Vele tekstgedeeltes onthullen dat onze enige hoop op eeuwig leven ligt in *opgewekt worden uit de dood* in een veranderd lichaam net zoals Jezus Christus. (Vraag voor een diepergaande uitleg over wat er werkelijk gebeurt bij en na de dood, en over de vele misvattingen die samenhangen met het leven na de dood, een gratis exemplaar aan van de boekjes *Heaven and Hell: What Does the Bible Really Teach?* en *Is Er Leven Na De Dood?*)

Bovendien maakt de Bijbel duidelijk dat opgewekt worden tot onsterfelijkheid slechts mogelijk is door de liefdevolle genade van God: “Want het loon, dat de zonde geeft, is *de dood* [niet onsterfelijk leven in een andere vorm of plaats], maar de genade, die God schenkt, is *het eeuwige leven* in Christus Jezus, onze Here” (Romeinen 6:23).

Eeuwig leven is *het geschenk* dat God geeft aan degenen die zich afkeren van de weg van de zonde en die beginnen Hem met hun gehele hart te dienen. Nogmaals, het is niet iets wat menselijke wezens van nature bezitten. Integendeel, het is iets wat God ons schenkt — *op voorwaarde* dat we ons afkeren van onze oude, zondige wegen en wij, door Christus, Zijn vergeving en leiding in ons leven accepteren.

Dit is wat Hij voor iedereen wil: “. . . God, onze Heiland, die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen” (1 Timoteüs 2:3-4). “. . . Daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen” (2 Petrus 3:9). Het is Gods verlangen om ons het kostbare geschenk van eeuwig leven te geven. Hij zal alles in het werk stellen om ervan verzekerd te zijn dat wij het eeuwige leven dat Hij voor ons gepland heeft, te ontvangen!

Maar wat houdt nu eigenlijk deze toekomst in? Laten we verder kijken naar wat de Bijbel onthult.

Gods Eigen, Letterlijke Kinderen

De Schrift onthult dat alle mensen afstammen van de eerste twee menselijke wezens, Adam en Eva. Wij zijn hun verre familie. Door rechtstreeks naar Gods beeld gemaakt te zijn, was Adam een zoon van God (Lucas 3:38; vergelijk Genesis 5:1-3). Aangezien wij van Adam afstammen, zijn wij dus ook kinderen van God. God is onze Vader, omdat Hij de Vader was van onze eerste menselijke vader. Zoals Handelingen 17:28-29 zegt: “Want wij zijn ook van zijn [Gods] geslacht.”

Maar *Gods bedoeling gaat veel verder dan de schepping van sterfelijke, menselijke wezens*. Hij is bezig om “*een nieuwe schepping*” (2 Korintiërs 5:17) te vormen en te modelleren, om de Vader van Zijn eigen geestelijke kinderen te zijn — onsterfelijke en onvergankelijke kinderen, vervuld met Zijn eigen aard en karakter.

Hoe meer we begrijpen wat dat precies inhoudt, hoe meer we ervan verstand zullen staan—niet alleen van de majesteit van Gods doel, maar van wat dit *voor ieder van ons persoonlijk* inhoudt.

Een familie naar Gods beeld

Paulus legt het een en ander uit over deze nieuwe schepping door het verschil te benadrukken tussen “de oude mens, die te gronde gaat door de misleidende begeerten” en “de nieuwe mens, die *overeenkomstig het beeld van God geschapen* is, in ware rechtvaardigheid en heiligheid” (Efeziërs 4:22-24, HSV).

Die familierelatie—namelijk dat wij kinderen van God de Vader worden—is waar het uiteindelijk om draait in Gods ongelooflijke plan met de mensheid!

Paulus beschrijft een geestelijke transformatie in de mens die hoognodig is. Als eerste is een verandering in de natuur en het karakter van een persoon nodig. Dit wordt gevolgd door de opstanding — een totale metamorfose naar een geestelijk wezen met eeuwig leven.

God voltooit deze transformatie door de kracht van de Heilige Geest. Een Bijbelse term voor deze geestelijke transformatie is *verlossing*. Paulus omschrijft degenen die verlossing ontvangen als de kinderen van God: “Die Geest [dat wil zeggen, Gods Heilige Geest] getuigt met onze geest [onze individuele, menselijke geest], dat *wij kinderen Gods zijn*. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgena-

men: *erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus*; immers, indien wij delen in zijn lijden, *is dat om ook te delen in zijn verheerlijking*” (Romeinen 8:16-17).

Begint u het belang van Paulus’ geïnspireerde stelling te begrijpen? Hij legt uit waarom we hier zijn, de ware reden van ons bestaan, *waarom we geboren zijn*. Hij legt uit waarom God wil dat alle mensen komen tot erkenning der waarheid. De Schrift legt ons uit dat God, *een familie aan het schepen is — Zijn eigen familie*. Wij hebben de fantastische mogelijkheid om onderdeel uit te maken van die familie, *de familie van God!*

Die familiërelatie — het feit dat wij *kinderen van God de Vader* worden — is waar het in Gods ongelooflijke plan met de mensheid allemaal om draait!

Dit doel is vanaf het begin duidelijk gemaakt door God. Merk nogmaals de woorden op in Genesis 1: “En God zeide: Laat Ons mensen maken *naar ons beeld, als onze gelijkenis* [. . .] En God schiep de mens *naar zijn beeld* [. . .] man en vrouw schiep Hij hen” (verzen 26 en 27). Mannen en vrouwen zijn geschapen *naar Gods beeld en gelijkenis*, om te worden *zoals Hij* is.

Dit taalgebruik impliceert een familie. Bedenk dat het na de schepping van planten en dieren, die zich zouden vermenigvuldigen “naar zijn soort”, was dat God zei: “Laat *Ons mensen* maken naar *Ons* beeld, als *onze gelijkenis*” (vers 26). Dit laat zien dat de mens geschapen is naar “de God-soort”. Om ons inderdaad de parallel te helpen begrijpen dat God de mens schiep *naar Zijn beeld en gelijkenis*, zegt Genesis 5:3 dat de eerste mens Adam later een zoon kreeg “naar zijn gelijkenis, als zijn beeld”. God was dus duidelijk bezig om *Zichzelf te reproduceren* door de mensheid. Wij zullen later hierop terugkomen.

God maakt duidelijk dat Zijn familie zowel mannen als vrouwen omvat, zowel zonen als dochters, die nu allen fysieke wezens zijn: “Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus” (Galaten 3:26-28).

De Bijbel refereert vaak collectief aan fysieke kinderen van beide geslachten als ‘zonen’ aangezien dat gebruikelijk was in de tijd waarin de Bijbel werd geschreven. Dat gebruik is door de eeuwen heen in veel talen in stand gebleven. In de Hebreeuwse en Griekse taal, waarin de Bijbel oorspronkelijk is geschreven, werd de term ‘zonen’ gebruikt om ‘afstammelingen’ in het algemeen mee aan te duiden.

God zegt ons ook: “Ik zal u tot Vader zijn en *gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn*, zegt de Here, de Almachtige” (2 Korintiërs 6:18). Net zoals zowel mannen als vrouwen Gods kinderen zijn door de fysieke schepping, zo zullen zowel mannen als vrouwen Gods kinderen worden *in geestelijke zin*.

Waarlijk kinderen Gods?

Maar als God ons Zijn kinderen noemt en Hij ons instrueert om Hem onze Vader te noemen, wordt dit dan letterlijk bedoeld? Is God werkelijk bezig om een

familie van wezens zoals Hijzelf *voort te brengen* middels een proces van reproductie? Of is het bedoeld in dezelfde betekenis als het feit dat God de Vader is van het menselijke ras vanwege de schepping?

Door het feit van de schepping is God ook de Vader van de engelen, die “zonen Gods” genoemd worden in Job 38:7. Er is echter een belangrijker doel waarom God een Vader voor de mens wil zijn — een privilege dat niet aan de engelen te beurt valt.

We zien dit in het boek Hebreëen: “Immers, tot wie der engelen heeft Hij ooit gezegd: Mijn Zoon zijt gij; Ik heb U heden verwekt? En wederom: Ik zal Hem tot Vader zijn, en Hij zal Mij tot Zoon zijn” (1:5). In deze passage wordt een vergelijking gemaakt tussen de status van de engelen en die van Jezus Christus, de Zoon van God. Toch is dit ook van toepassing op mensen.

We zullen moeten erkennen dat Jezus een unieke positie inneemt als Gods “eniggeboren Zoon” (Johannes 1:18; 3:16; 1 Johannes 4:9). Als het Goddelijke Woord was Hij, vóór Zijn verwekking tot mens, God met de Vader (Johannes 1:1-3, 14). Vervolgens werd Hij, door het uitoefenen van de kracht van de Heilige Geest door God de Vader, op bovennatuurlijke wijze in de baarmoeder van Maria, terwijl zij nog maagd was, verwekt als menselijk wezen Jezus Christus (Lucas 1:35; Matteüs 1:20).

Jezus had geen directe menselijke vader. Sterker nog, God de Vader Zelf was op een fysieke manier door de Heilige Geest zelfs Zijn directe Vader. Tegelijkertijd werd Jezus ook door de Vader verwekt tot geestelijk leven door dezelfde Geest (vergelijk Johannes 5:26; 6:63). En bij Zijn opstanding, volgend op Zijn dood, keerde Christus terug in Zijn vroegere glorie die Hij had met de Vader, zoals Hij vlak vóór Zijn sterven had gebeden: “En nu, verheerlijk Gij Mij, Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was” (Johannes 17:5).

Hoewel andere menselijke wezens niet *fysiek* verwekt worden op een bovennatuurlijke manier zoals Christus, kunnen zij toch op een *geestelijke manier* God tot Vader hebben net als Hij — hoewel dat pas later in hun fysieke bestaan zal zijn. Bekeerde christenen worden ook wel “*uit God geboren*” genoemd (1 Petrus 1:3; 1 Johannes 5:1, 18), “*kinderen Gods*” (Johannes 1:12; Romeinen 8:16, 21; 1 Johannes 3:1-2), “*zonen Gods*” (Matteüs 5:9; Romeinen 8:14, 19; Galaten 3:26) en, zoals reeds gesteld, Gods “*zonen en dochteren*” (2 Korintiërs 6:18).

Zij worden in 1 Petrus 1:23 beschreven als “wedergeborenen niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad [het Grieks *sperma* — dat wil zeggen, niet door een mannelijke zaadcel die een vrouwelijke eicel bevrucht om slechts sterfelijk, vergankelijk leven voort te brengen], door het levende en blijvende woord van God”.

Dit onvergankelijke leven waartoe zij geleid worden door de Schrift komt voort uit God, Die Zijn Geest in hen plant, want “de Geest is het, die [eeuwig] levend maakt” (Johannes 6:63). Het is dus door middel van de heilige Geest dat de geestelijke verwekking tot stand komt. Merk nogmaals Paulus’ woorden op in Romeinen 8:16: “Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.”

En door die Geest wordt het voor ons mogelijk om “daardoor deel (te) hebben aan de goddelijke natuur” (2 Petrus 1:4), de natuur van God.

Keren we weer terug naar het boek Hebreeën, dan is het belangrijk om te begrijpen dat het taalgebruik met betrekking tot “verwekt zijn door God” niet van toepassing is op engelen, maar van toepassing is op Jezus Christus. En niet op Hem alleen, maar ook op Zijn volgelingen. “Engelen zijn,” zo wordt ons gezegd, “allen dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven” (1:14).

Deze bekeerde menselijke wezens zijn Gods kinderen, broers en zussen van Christus, die net als Hij verwekt zijn door God. Ons wordt verder gezegd dat Christus “vele zonen tot heerlijkheid [brengt . . .] Want Hij, die heiligt, en zij, die

De Godfamilie

De Schrift stelt duidelijk dat er slechts één God is (Jesaja 46:9; Maleachi 2:10; Romeinen 3:30; Jakobus 2:19). Desalniettemin is het zonneklaar dat de ene God bestaat uit meer dan één Wezen, samen bestaande als een goddelijke familie (vergelijk Efeziërs 3:14-15) — waarvan de menselijke familie een fysiek type is.

Het Hebreeuwse woord dat door het gehele Oude Testament vertaald is met ‘God’ is *Elohim*, een meervoudig zelfstandig naamwoord dat naar meer dan één Almachtig Wezen verwijst — eigenlijk “Goden”. Het woord wordt echter normaliter enkelvoudig gebruikt *wanneer het verwijst naar de ware God van Israël*, waarbij het vergezeld wordt met enkelvoudige werkwoorden en bijvoeglijke naamwoorden. Waar in het Nieuwe Testament dergelijke passages worden aangehaald, wordt gebruik gemaakt van het enkelvoudige Griekse woord *Theos*, wat ‘God’ betekent.

Een vergelijkbaar voorbeeld vormt de afkorting voor bijvoorbeeld burgemeester en wethouders, B en W. Hoewel de meervoudsvorm verwijst naar de individuele mensen die deel uitmaken van het college van burgemeester en wethouders, verwijst de afkorting eerder naar het college als geheel en wordt dus gevolgd door een enkelvoudige persoonsvorm. Op die manier zegt men: “B

en W beslist vandaag over de aanleg van een nieuwe parkeergarage.” Toch wordt de beslissing genomen door meerdere personen. Op dezelfde manier is er één God, bestaande uit meer dan één goddelijk Wezen. Sterker nog, op twee veelzeggende plaatsen in het boek Genesis gebruikt God in plaats van de enkelvoudige woorden “Mij” en “Mijn” de meervoudige woorden “Ons” en “Onze” (1:26; 3:22). Het Nieuwe Testament onthult twee Wezens zijnde God — God de Vader en het Woord, de latere Jezus Christus (Johannes 1:1-3, 14).

Christus’ titel *het Woord* verwijst naar Zijn positie als Degene Die spreekt en handelt namens de Vader (vergelijk Johannes 8:26-28; 12:49-50; 14:10). Verscheidene passages verwijzen naar Jezus Christus als God (Jesaja 9:6; Johannes 20:27-28; 1 Timoteüs 3:16; Titus 2:13; Hebreeën 1:8-9).

Het meervoudige aspect van God wordt vaak als bewijs gehanteerd ter ondersteuning van de leer van de drie-eenheid, welke leer beweert dat God bestaat uit drie onderscheiden personen (Vader, Zoon en Heilige Geest) in één wezen. Deze leer loopt spaak op het gebied van gezonde logica en redenering.

Belangrijker nog is dat deze doctrine niet-Bijbels is. Nogmaals, God — dat wil zeggen de Godfamilie — bestaat op dit moment uit God de Vader en God de Zoon, Jezus

geheiligd worden, zijn allen uit één [dat wil zeggen, zoals andere vertalingen opmerken, dat zij dezelfde Vader hebben en van dezelfde familie zijn]; daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen” (2:10-11).

Jezus is “*de eerstgeborene* [. . .] onder *vele* broederen” (Romeinen 8:29). Deze moeten “uit de Geest geboren” worden (Johannes 3:6) om net als Hij te worden, Die nu, als een “levendmakende geest” (1 Korintiërs 15:45), “gezeten is aan de rechterhand van God” (Hebreeën 10:12).

Zij zullen zich zeker bij Hem aansluiten in glorie als eveneens “kinderen der opstanding” (Lucas 20:36) — waarbij Christus “*de eerstgeborene uit de doden*” is (Kolossenzen 1:18; Openbaring 1:5).

Het moge duidelijk zijn dat door de Geest geleide christenen *werkelijk, letter-*

Christus. De Heilige Geest wordt nergens in de Schrift genoemd als een derde persoon die ook God is. De apostel Paulus zegt ons bijvoorbeeld dat we ernaar moeten streven “om het geheimenis te leren kennen van God, en van de Vader en van Christus, in Wie al de schatten van de wijsheid en van de kennis verborgen zijn” (Kolossenzen 2:2-3, HSV), te begrijpen. Hier wordt nergens de Heilige Geest genoemd.

De Heilige Geest is niet een persoon, maar is de kracht, de geest, het leven en de gedeelde kern van God (vergelijk Lucas 24:49; Handelingen 1:8; Romeinen 8:27; 15:13; 1 Korintiërs 2:16; Johannes 4:24; 5:26; 6:63).

In tegenstelling tot de visie van de leer van de drie-eenheid dat de Vader en de Zoon gelijk zouden zijn in autoriteit (samen met de Heilige Geest), zei Jezus Christus niet alleen: “Mijn Vader [. . .] is meer dan *allen*” (Johannes 10:29, HSV), maar zelfs: “Want de Vader is meer dan *Ik*” (14:28; zie ook 1 Korintiërs 11:3; 15:27-28).

De leer van de drie-eenheid heeft er veel aan gedaan om de eenvoudige waarheid van de Schrift, namelijk dat God een familie is, te verduisteren. God is de naam van de Vader, en het is ook de naam van de Zoon — net zoals het de naam van Hen sámen is. Daarnaast is het Gods bedoeling dat deze familienaam ook de naam wordt van andere zonen, die thans in het proces zijn om door Hem tot

heerlijkheid gebracht te worden, zoals in de rest van dit boekje wordt uitgelegd.

Ireneüs, een bisschop uit de tweede eeuw, had gelijk toen hij opmerkte: “Er is niemand anders die in de Geschriften God genoemd wordt behalve de Vader van allen, en de Zoon, en al degenen die de adoptie bezitten [dat wil zeggen het zoonschap als Gods kinderen]” (*Tegen de Ketterijen*, Boek 4, voorwoord; vergelijk Boek 3, hoofdstuk. 6). Merk op dat hier nergens op enige wijze verwezen wordt naar een leer van de drie-eenheid in deze vroege tijdsperiode. Die doctrine werd namelijk pas later geformuleerd.

Nogmaals, God is een *familie* — die op dit moment bestaat uit twee goddelijke Wezens, de Vader en Christus, maar waaraan meer worden toegevoegd die ook dezelfde familienaam zullen dragen. De menselijke familie was zelfs bedoeld als eenvoudiger model of type van deze grotere geestelijke realiteit. Het huwelijk is een ander aspect hiervan, aangezien het Gods bedoeling is dat degenen die aan Zijn familie worden toegevoegd een goddelijke huwelijksrelatie met Jezus Christus aangaan, waarbij het menselijke verbond een kopie is van de relatie op het goddelijke niveau (vergelijk Efeziërs 5:22-23; Openbaring 19:7-9).

De menselijke familie is bedoeld als en soort model voor een groter geestelijke realiteit — dat is dus dat God een familie is.

lijk, Gods kinderen worden door geestelijke voortplanting — door de Heilige Geest verwekt tot nieuw leven. God is dus bezig om ons te maken naar Zijn “soort”, zoals Genesis 1 impliceert — niet slechts als fysieke modellen in het vlees, maar *als geestelijke entiteiten zoals Hijzelf* (Johannes 4:24). Enkele verzen worden wel aangehaald om te stellen dat christenen *geadopteerde* zonen van God zijn in plaats van werkelijk door Hem verwekte zonen, maar dit is gebaseerd op een misverstand (zie “‘Aanneming tot Zoon’ of Zoonschap?” pagina’s 16-17).

Wij zullen zijn als Jezus Christus

Laten we, nu we hebben gezien dat we gemaakt zijn naar Gods beeld en dat wij in Christus’ voetstappen dienen te volgen, verder nagaan wat dit voor ons inhoudt. Hoe volledig kunnen we worden als God?

Het is Gods doel dat wij volledig als Jezus Christus worden! In Efeziërs 4 maakt Paulus dit duidelijk. Hij legt uit dat de leden van Gods Kerk “de maat van de wasdom *der volheid van Christus*” (vers 13) moeten bereiken. In Galaten 4:19 geeft Paulus’ commentaar hetzelfde concept met andere woorden weer: “Mijn kinderen, ter wille van wie ik

Als kinderen moeten we nog door een ontwikkelingsproces heen in dit leven — een periode waarin goddelijk karakter wordt gebouwd en wij meer en meer op God gaan lijken.

opnieuw weëen doorsta, totdat Christus in u gestalte verkregen heeft.”

Begint u iets te zien van het belang van wat Paulus hier zegt in zijn uitleg dat we de volheid van Christus zullen krijgen? We kunnen volledig en compleet als Jezus Christus worden, met Zijn karakter gevormd in ons. Maar dat is niet alles!

Zoals we hebben gezien is Jezus, de Zoon van God, ook God de Zoon. Hij is God *samen met* God de Vader — twee goddelijke Wezens verenigd in diepgaande eenheid (zie voor meer informatie hierover “De Godfamilie”, beginnend op pagina 12.)

Aangezien Jezus Gods Zoon is, is het ook onze bestemming om onsterfelijke kinderen van God te worden. Natuurlijk is Jezus Gods Zoon op een unieke manier, zoals we hebben gezien. In tegenstelling tot ons was Hij, het goddelijke Woord van God, “in den beginne [. . .] bij God” (Johannes 1:1). Desalniettemin verklaart het Nieuwe Testament dat Jezus, zoals we al gezien hebben, “de *eerstgeborene* [. . .] onder vele broederen” (Romeinen 8:29) is en maakt duidelijk dat Zijn volgelingen *ook* zonen van God zijn.

De apostel Johannes legt uit wat dit uiteindelijk betekent: “Ziet, welk een

liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij *kinderen Gods* genoemd worden [. . .] Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, *wij Hem gelijk zullen wezen*; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is” (1 Johannes 3:1-3).

Menselijke wezens die geplaatst zijn in de familie die God aan het creëren is, zullen *verheerlijkte geestelijke wezens worden net als de opgestane Jezus Christus* (Filippenzen 3:20-21), Die in Zijn verheerlijkte staat ter rechterzijde van God de Vader over het universum regeert. Dit is wat er bedoeld wordt met Daniëls beschrijving van rechtvaardige mensen in de toekomst, die zullen “stralen *als de glans van het uitspannel* [. . .] *voor eeuwig en altoos*” (Daniël 12:2-3). Menselijke wezens die opgewekt zijn tot eeuwig leven zullen zijn *als de verheerlijkte Jezus Christus!*

Maar wat wil dit werkelijk zeggen? Bedenk dat menselijke kinderen zijn *als* hun ouders en *als* hun broers en zussen. Zij zijn allen hetzelfde type wezens — *menselijke wezens*. Op dezelfde manier zullen uiteindelijk Gods kinderen zijn *als* Hij en *als* Jezus Christus hun goddelijke Broer.

Jezus Christus, God de Zoon, is *als* God de Vader — met dezelfde heerlijkheid en kracht. Deze passages in de Schrift laten ons zien dat Gods andere kinderen, verheerlijkt na hun opstanding, zullen zijn *als* de Vader en Christus! Zij zullen *hetzelfde soort wezens* zijn als de Vader en Christus — *goddelijke wezens*, hoe moeilijk dat ook mag zijn om te geloven!

Het geweldige potentieel van elk mens, zoals het ons wordt gepresenteerd in Gods Woord, lijkt zo ongelooflijk dat de meeste mensen deze Bijbelse waarheid niet kunnen begrijpen als zij dit voor het eerst lezen. Hoewel het duidelijk in de Bijbel staat, lezen mensen er meestal gewoon overheen. Deze onvoorstelbare toekomst is bovendien *het gehele doel en de reden* waarom God de mensheid heeft geschapen. Het is waarom wij geboren zijn, waarom wij bestaan!

Gij zijt goden?

Laten we gaan naar de kern van deze materie. De Joden in de tijd van Jezus beschuldigden Hem van blasfemie, omdat Hij beweerde Gods Zoon te zijn: “[. . .] omdat Gij, een mens, Uzelf God maakt” (Johannes 10:33).

Let op Zijn intrigerende antwoord: “Jezus antwoordde hun: Is er niet geschreven in uw wet [in Psalm 82:6]: Ik heb gezegd: Gij zijt goden? Als Hij [God] hén goden genoemd heeft, tot wie het woord Gods gekomen is, en de Schrift niet kan gebroken worden, zegt gij dan tot Hem, die de Vader geheiligd en in de wereld gezonden heeft: Gij lastert, omdat Ik heb gezegd: Ik ben Gods Zoon?” (Johannes 10:34-36).

Met andere woorden, Christus zei: “Als de Schrift menselijke wezens ronduit *goden* noemt, waarom zijn jullie dan zo ontzet als Ik slechts zeg dat ik Gods *Zoon* ben?”

Maar zijn menselijke wezens werkelijk goden? Wat bedoelde Hij hiermee?

In Psalm 82:6, dat Jezus citeerde, zegt God tot menselijke wezens: “Wel heb Ik gezegd: Gij zijt goden, ja, allen zonen des Allerhoogsten.” De sleutel ligt hier in

“Aanneming tot Zoon” of Zoonschap?

Zoals dit boekje duidelijk maakt, onthult de Schrift dat het de bestemming van de mens is dat God zijn vader wordt in de werkelijke betekenis ervan, met Zijn Heilige Geest geïmplanteerd in onze geest om ons zodoende voort te brengen als zijn letterlijk verwekte kinderen. Toch worden enkele verzen van Paulus zodanig geïnterpreteerd of vertaald als zou dit zeggen dat God ons *adopteert* (ons *aanneemt* tot kinderen) in plaats van ons rechtstreeks verwekt als Zijn kinderen. Maak dit verschil uit? En wat is de waarheid?

Romeinen 8:15 zegt in de SV (en HSV) dat christenen hebben ontvangen “den Geest tot aanneming der kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!”. Vers 23 zegt dat wij “die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve zuchten in onszelven, verwachtende de *aanneming tot kinderen*, namelijk de verlossing onzes lichaams”. In veel vertalingen wordt in het volgende hoofdstuk gezegd dat aan Israël, Gods volk, de belofte werd gegeven van “aanneming tot zonen” (9:4). Op gelijke wijze gebruiken zowel Galaten 4:5 en Efeziërs 1:5 in de HSV en SV de zinsnede “aanneming tot kinderen” voor de status die God ons zal geven.

Een aantal verzen gebruikt echter het woord ‘zonschap’ of termen van gelijke betekenis, zoals de NBG-vertaling in Romeinen 8:15. *Vine’s Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (1985) legt onder ‘adoption’ (aanneming tot zoon) uit dat het originele Griekse woord hier is “*huiothesia* [. . .] afkomstig van *huios*, ‘een zoon’, en *thesis*, ‘een plaatsen in’, verwant aan *tithemi*, ‘plaatsen in’ — oftewel het stellen tot zoon. Geleerden hebben opgemerkt dat dit woord soms in de oude Griekse wereld gebruikt werd om te verwijzen naar adoptie, en dat is zeker passend.

Adoptie of aanneming tot kind betekent een kind van andere ouders aannemen als zijn of

haar eigen zoon of dochter. Toch duiken er problemen op als we de terminologie van adoptie gebruiken voor onze relatie met God.

Sommigen zullen denken dat we overgeplaatst zijn vanuit onze biologische afkomst of vanuit de duivel als vader (zie Johannes 8:44) naar God als onze nieuwe ouder. Uiteindelijk zijn alle menselijke wezens echter biologisch gezien Gods nageslacht vanaf het begin (Handelingen 17:28-29) — aangezien Hij de Vader was van Adam en Eva door de Schepping (Lucas 3:38) en betrokken is bij het groeiprocess van een mens in de baarmoeder (Psalm 139:13-16).

Satan is slechts een vader geweest voor de mensen in de zin dat hij heerschappij over hen uitoefent, hen beïnvloedt en hen opvoedt in zijn wegen. Toch zijn zij werkelijk *Gods* kinderen — en Hij verlost hen (koopt hen los) door Zijn plan van behoud. Wanneer God ons bovendien geestelijk gezien voortbrengt als Zijn eigen kinderen, voortgesprongen uit Hem, staat dit geenszins gelijk aan adoptie.

Vine’s stelt: “In de *King James Version Bible*, is ‘aanneming tot kinderen’ een onjuiste vertaling en misleidend. God ‘adopteert’ gelovigen niet als kinderen; zij worden als zodanig verwekt middels de Heilige Geest door geloof.” Het is belangrijk dit te erkennen — aangezien dit een directe impact heeft op onze toekomst. Bij menselijke adoptie zijn de geadopteerde kinderen net als hun nieuwe ouders mensen — maar dat is slechts zo omdat zij werden geadopteerd van andere menselijke wezens, die hen fysiek verwekt hadden. Maar indien God ons slechts zou hebben geadopteerd en ons niet naar Zijn beeld zou hebben verwekt, zouden we uiteindelijk een ander soort wezen blijven dan Hij is — omdat Hij ons niet adopteert van wezens zoals Hijzelf. U zou het in zekere zin kunnen vergelijken met het adopteren van een huisdier tot familielid (maar dan wel een die kan praten).

Spijtig genoeg komt dit dicht in de buurt

van wat velen voor ogen hebben — dat we voor altijd anders zullen zijn en blijven, minderwaardige wezens in vergelijking met God. En dus hebben zij er geen probleem mee om in bedoelde verzen het Griekse woord in kwestie te vertalen met adoptie. Maar dit begrip van wat Gods doel met ons is, is niet conform de waarheid, aangezien de Schrift duidelijk maakt dat God ons geestelijk verwekt naar Zijn beeld — met de bedoeling dat we uiteindelijk hetzelfde soort wezen worden als Hij en Jezus Christus nu zijn.

Waar had Paulus het dan over? Hoewel *huiothesia* (aannemen of stellen tot zoon) zeker toepasbaar is op adoptie, bedoelde Paulus dit duidelijk op een andere manier. We kunnen dit opmaken uit Galaten 4:1-5, waar de NBG dit vertaalt met “het recht van zonen”. Merk de reden hiervoor op uit de context: “Ik bedoel dit: zolang de erfgenaam onmondig is, verschilt hij in niets van een slaaf, al is hij ook eigenaar van alles; maar hij staat onder voogdij en toezicht tot op het tijdstip, dat door zijn vader tevoren bepaald was. Zo bleven ook wij, zolang wij onmondig waren, onderworpen aan de wereldgeesten. Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen, die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij *het recht van zonen* zouden verkrijgen” (verzen 1-5). Merk op dat in deze parallel degene die de *huiothesia* (de aanneming tot zoon) ontving al het kind van zijn vader, die hem tot zoon aannam, was. De omstandigheden betroffen hier dus niet adoptie.

De beeldspraak van Paulus past heel goed binnen de Romeinse wereld van die tijd. Historicus Will Durant zegt hierover: “Het kind werd opgenomen in het meest fundamentele en karakteristieke Romeinse instituut — de patriarchale familie. De macht van de vader was vrijwel absoluut [. . .] Hij had als enige van de familie rechten volgens de wet van de vroege Republiek [. . .] Hij had over zijn kinderen de macht van leven, dood en verkoop als slaven”

(*The Story of Civilization, Vol. 3: Caesar and Christ*, 1972, p. 57). In Paulus’ dagen waren de scherpe kantjes er al wel wat vanaf, maar in het algemeen bleef dit het geval.

Gedurende de tienerjaren van een jongen bepaalde zijn vader wanneer het voor hem tijd was om van zijn kind-zijn over te gaan naar volwassenheid — veelal rond de leeftijd van 14 of iets later. In een formele, openbare ceremonie, waarbij hij zijn kindertoga af zou leggen, zou hij verschijnen in de *toga virilis* (de toga der mannelijkheid), als teken van zijn burgerschap en zijn recht om nu in de vergadering te stemmen: “Wanneer de jongen eraan toe was, begon de processie naar het Forum [. . .] Hier werd de naam van de jongen toegevoegd aan een lijst van staatsburgers en werden de officiële felicitaties uitgewisseld [. . .] Vervolgens gingen zij allen naar het huis, waar de dag eindigde met een diner en feest . . .” (Roman Children, ClassicsUnveiled.com). Deze overgang naar volwassenheid moet het zijn geweest waar Paulus naar verwees.

God heeft ons verwekt als Zijn kinderen. En in bepaalde zin ziet Hij ons alsof wij al een zekere mate van volwassenheid hebben bereikt — door ons een hogere status dan die van een slaaf toe te kennen, als zonen met zekere privileges (ook al zijn we nauwelijks meer dan kleine kinderen!). De volledige overgang naar volwassenheid ligt voor ons echter nog in de toekomst — op het moment van “het openbaar worden der zonen Gods” bij de opstanding (Romeinen 8:19). Let op Romeinen 8:23 (GNB): “Ook wij, die toch de Geest ontvangen hebben als een voorschot op wat we nog krijgen. Ook wij zuchten diep, zolang we uitzien naar het moment waarop God ons voorgoed *tot zijn kinderen maakt* [*huiothesia*] en ons hele bestaan bevrijdt.”

Deze verzen van Paulus doen dus in het geheel niets af aan onze toekomst als Gods werkelijke, volledige en letterlijke kinderen. Integendeel, deze verzen bevestigen slechts deze ongelooflijke Bijbelse waarheid!

het woord *zonen*, net zoals we in andere verzen hebben gezien. We moeten begrijpen dat God *een familie* is — *een goddelijke familie bestaande uit meer dan één persoon*. Er is *één* God (de *Godfamilie*) samengesteld uit *meer* dan één God *Wezen*. (Wij verwijzen u nogmaals naar “De Godfamilie”, beginnend op pagina 12.)

Zoals eerder opgemerkt, bestaat de Godfamilie vanaf het begin uit twee goddelijke Wezens — God en het Woord, waarbij de laatste ruim 2000 jaar geleden vlees geworden is als de Zoon van God, Jezus Christus (Johannes 1:1-3; 14). Na Jezus’ menselijke leven en dood werd Hij opgewekt tot een bestaan als goddelijk, geestelijk wezen als de “*eerstgeborene* uit de doden” (Kolossenzen 1:18) en “*eerstgeborene* [. . .] *onder vele broederen*” (Romeinen 8:29). Zodoende werd Jezus geestelijk geboren in de opstanding als de eerste van vele ‘broederen’ (zonen of kinderen), die later zouden volgen.

Zoals ook aan het begin van dit hoofdstuk al is uitgelegd, stelt Handelingen 17:28-29 dat menselijke wezens Gods “*geslacht*” zijn (het Griekse woord *genos* betekent hier ‘verwant’, ‘ras’, ‘soort’ of ‘familie’). En zoals we in Genesis 1 zagen, was Gods doel met het scheppen van de mens naar Zijn beeld en gelijkenis om hem te maken naar “de God-soort”— om Zichzelf zodoende via de mens te reproduceren.

In dit licht is Psalm 82 eenvoudiger te begrijpen. In vers 6 wordt het woord *goden* gelijkgesteld aan “zonen des Allerhoogsten”. Dat is uitermate logisch. Wanneer welk levend wezen dan ook nageslacht voortbrengt, is dat nageslacht *van dezelfde soort* als waaruit het is voortgekomen. Het nageslacht van een kat is een kat. Het nageslacht van een hond is een hond. Afstammelingen van menselijke wezens zijn menselijke wezens. Afstammelingen van God zijn, in Christus’ eigen woorden, “goden”.

We moeten hier echter voorzichtig zijn. Menselijke wezens zijn niet *letterlijk* goden — nog niet, in ieder geval. Het is zelfs zo dat mensen in eerste instantie niet eens letterlijk Gods kinderen zijn, behalve in die zin dat Hij de mensheid schiep en dat Hij dat deed naar Zijn beeld en gelijkenis.

God is eeuwige geest. Menselijke wezens zijn sterfelijk vlees, al is het wel met een geestelijke component, zoals eerder opgemerkt — het menselijke verstand dat ons begrip verschaft. Dit is een belangrijk onderscheid.

In Psalm 82, wordt van menselijke wezens, terwijl naar hen wel verwezen wordt als *goden* — in die zin dat zij Gods nageslacht zijn, met als doel om Hem te vertegenwoordigen wat betreft autoriteit en oordeel over de hele aarde — nog steeds gezegd dat zij niet perfect zijn en onderhevig zijn aan verval en de dood. Zij zijn dus slechts in beperkte zin onderdeel van de goddelijke familie.

Eén aspect hiervan is dat de mens geschapen is naar Gods beeld en gelijkenis op slechts een fysiek, sterfelijk niveau met beperkte macht, waarbij hij wel op God lijkt, maar niet Zijn goddelijke karakter en heerlijkheid bezit. Een ander aspect is dat de mens het *uiteindelijke potentieel* bezit om net zo te worden als de Vader en Christus nu zijn.

In feite noemt God vaak “de dingen, die niet zijn, alsof zij waren” (Romeinen

4:17, Statenvertaling) — omdat Hij naar Zijn doel kijkt alsof het al voltooid is. Hoe ongelooflijk het ook mag klinken, we zullen zien dat het Gods doel is om *menselijke wezens* vanuit hun vleeselijke bestaan *te verheffen tot hetzelfde niveau van goddelijk, geestelijk bestaan* zoals Hij dat bezit.

Naar de uiteindelijke bestemming — goddelijke heerlijkheid

Dit omvat het eerdergenoemde proces van *geestelijke* reproductie, waarbij God ons als Zijn kinderen begeleidt. Laten we dit nu, met een duidelijker beeld van wat God aan het doen is, nogmaals kort bekijken. Het geestelijke proces van reproductie begint als Gods Geest zich verbindt met onze menselijke geest. Nogmaals: “De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn” (Romeinen 8:16, HSV). Door deze wonderbaarlijke verbinding krijgen wij “deel [. . .] aan de goddelijke natuur” (2 Petrus 1:4).

Zodoende is de geestelijk verwekte christen een kind van God, een daadwerkelijk lid van de Godfamilie — maar nog niet in de uiteindelijke betekenis ervan. Als kinderen moeten we nog door een *ontwikkelingsproces* heen in dit leven — een periode waarin goddelijk karakter wordt gebouwd en waarin wij meer en meer op God gaan lijken in de manier waarop we denken en handelen. En aan het einde van dit leven, in de opstanding bij Christus’ terugkeer, zullen ware christenen veranderd worden in geestelijke wezens die zijn als de Vader en Christus.

Lees nogmaals deze verbazingwekkende waarheid, zoals opgeschreven is door de apostel Johannes: “Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is” (1 Johannes 3:2).

Om hier nog wat verder op door te gaan: ons wordt in feite verschillende malen in de Schrift verteld dat we de goddelijke heerlijkheid van de Vader en Christus zullen ontvangen: “God heeft u geroepen om in Christus Jezus *deel te krijgen aan zijn eeuwige luister*” (1 Petrus 5:10, De Nieuwe Bijbelvertaling; zie ook Romeinen 5:2; 2 Korintiërs 3:18; 1 Tessalonicenzen 2:12; 2 Tessalonicenzen 2:14; Kolossenzen 1:27; Hebreeën 2:10).

Bovendien zullen wij, als mede-erfgenamen met Christus, heerschappij ontvangen over alle dingen, inclusief het enorme universum — heerschappij zoals Christus die heeft (vergelijk Romeinen 8:17; Hebreeën 1:1-3; 2:5-9; Openbaring 21:7). Om waarlijk heerschappij over alle dingen — inclusief de zinderende thermonucleaire ovens van ettelijke triljoenen zonnen en elk subatomair deeltje van elke atoom van elke molecuul in het kosmische uitspannel — te kunnen uitoefenen, *vereist de almachtige kracht van God*.

En hoe zit het met ons verstand? Als menselijke wezens zouden we, als we elke seconde één ster zouden tellen, niet eens alle individuele sterren van het universum kunnen tellen in een triljoen levens. Maar God zegt in Psalm 147:4 dat Hij alle sterren bij naam kent. Paulus merkt op: “Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, *zoals ik zelf gekend ben* [dat wil zeggen,

door God]” (1 Korintiërs 13:12), en hij laat daarmee zien dat we de alwetendheid van God zullen bezitten. En waarom ook niet, want we zullen de Heilige Geest, de geest van God, volledig bezitten!

Denk hier eens over na: bekeerde, menselijke wezens zullen ooit een goddelijke natuur bezitten, goddelijke heerlijkheid en volledige macht over de schepping, terwijl zij delen in Gods oneindige kennis. *Dit vereist niets minder dan goddelijkheid!*

Inderdaad, op dat moment zullen wij, net als Jezus, eindelijk “*vervuld (zijn) tot alle volheid Gods*” (Efeziërs 3:19; vergelijk Kolossenzen 1:19; 2:9). Hoe kan

Vroege Theologen Over Goddelijk Worden

Hoewel het Bijbelse concept van deïficatie of vergoddelijking — verheven worden tot godheid — gewoonlijk genegeerd of verworpen wordt in modern christelijk onderwijs, was deze doctrine onder de vroege theologen van het traditionele Christendom zeer goed ingeburgerd. Hoewel hetgeen deze mensen geschreven hebben Bijbels gezien niet altijd accuraat is, laten de volgende citaten uit hun werken zien dat in de eerste eeuwen nadat het Nieuwe Testament was geschreven velen nog steeds de duidelijke implicatie van het onderwijs over dit onderwerp begrepen:

Justinus de Martelaar (circa 100-165): “[Door Psalm 82] wordt duidelijk gemaakt dat alle mensen waardig geacht worden om goden te worden, en om het vermogen te hebben om zonen van de Allerhoogste te worden” (*Dialog met Thrypho*, hoofdstuk 124).

“We hebben geleerd dat alleen degenen die dicht bij God hebben geleefd in heiligheid en deugd goden worden” (*De Grote Apologie*, hoofdstuk 21).

Theophilus van Antiochië (circa 163-182): “Als hij [de mens] de neiging tot onsterfelijkheid heeft en de geboden van God onderhoudt, zou hij als beloning van Hem onsterfelijkheid moeten ontvangen, en zou hij God moeten worden” (*Aan Autolykus*, Boek 2, hoofdstuk 27).

Ireneüs van Lyon (ca. 130-200): “Want wij beschuldigen Hem [God], omdat wij vanaf het begin niet tot goden gemaakt zijn, maar eerst slechts tot mensen, en uiteindelijk tot goden; hoewel God deze koers heeft uitgezet uit pure goedheid [. . .] verklaart Hij: “Ik heb gezegd: ‘Gij zijt goden, ja, allen zonen des Allerhoog-

sten’ [Psalm 82:6]” (*Tegen de Ketterijen*, Boek 4, hoofdstuk 38).

“Hoe kan hij dan een God worden, die tot dusver niet eerst een mens geweest is? Of hoe kan hij perfect zijn die pas later is geschapen? Nogmaals, hoe kan hij onsterfelijk zijn, die in zijn sterfelijke natuur niet Zijn Maker gehoorzaamde? Want het moet zo zijn dat jij, van de aanvang af, de rang van een gewoon mens dient te hebben en daarna pas kunt deelhebben aan de heerlijkheid van God” (*Tegen de Ketterijen*, Boek 4, hoofdstuk 39).

“Er wordt niemand anders God genoemd in de Schrift dan de Vader van allen, en de Zoon, en degenen die de aanneming tot zoonschap bezitten [dat wil zeggen, kinderen van God zijn]” (*Tegen de Ketterijen*, Boek 4, voorwoord; vergelijk Boek 3, hoofdstuk 6).

Clemens van Alexandrië (circa 150-215): “Ja, ik zeg u, het Woord van God [Christus] werd mens, opdat u zou leren van een mens hoe een mens God kan worden” (*Exhortation to the Heathen*, hoofdstuk 1).

“Maar die mens in wie het Woord verblijft [. . .] van hem is de schoonheid, de ware schoonheid, want het is God; en die mens wordt God, aangezien God het zo wil. Heraclitus [de oude Griekse dichter], zei dus correct: “Mensen zijn goden, en goden zijn mensen” (*The Instructor*, Boek 3, hoofdstuk 1).

“Het leidt ons tot het eindeloze en perfecte doel, waarbij wij op voorhand het toekomstige leven dat wij zullen leiden, onderwezen krijgen, volgens God, en met goden [. . .] Na welke verlossing de beloning en de eer worden toegekend aan degenen die volmaakt

iemand vervuld zijn “tot alle volheid Gods” en toch *minder* zijn dan God? Daarom zullen ook wij, na onze uiteindelijke verandering, *goddelijk zijn* — hoewel de Vader en Christus voor altijd groter zullen blijven dan wij.

De leer van de vergoddelijking

Deze Bijbelse waarheid zal zeker voor degenen die alleen de traditionele visie van het traditionele Christendom met betrekking tot de uiteindelijke beloning voor de rechtvaardigen onderwezen gekregen hebben, als een behoorlijke schok komen. Maar degenen die dit onderwijs direct zouden willen aanvallen, zullen

geworden zijn; wanneer zij klaar zijn met de reiniging [. . .] Dan worden zij puur van hart, en, dicht bij de Heer, wacht hun het herstel tot eeuwige overdenking; en zij worden genoemd naar de titel van goden, terwijl het hun bestemming is om op tronen te zitten met andere goden die al eerder op hun zetel zijn geplaatst door hun Verlosser [of, zoals sommigen het vertalen, ‘met de andere goden die geplaatst zijn vlak naast de Verlosser’]” (*Stromata [Verzameling]*, Boek 7, hoofdstuk 10).

Tertullianus (ca. 160-230): “Het zou onmogelijk zijn dat een andere God toegevoegd kan worden, als het aan geen enkel wezen toegestaan is om iets van God te bezitten. Wel, zeg jij dan, als dat zo is, dan bezitten wij zelf niets van God. Maar dat doen we wel, en dat zullen we blijven doen — Alleen is het van Hem dat we het ontvangen, niet van onszelf. Want wij zullen zelfs goden zijn, als wij gerekend zullen worden tot degenen van wie Hij zegt: ‘Wel heb Ik gezegd: Gij zijt goden’ [Psalm 82:6], en, ‘God staat in de vergadering der goden’ [vers 1]. Maar dit komt voort uit Zijn genade, niet van iets dat wij in onszelf bezitten. Want het is Hij alleen die ons tot goden kan maken” (*Against Hermogenes*, hoofdstuk 5).

Hippolytus (circa 170-236): “En u zult een onsterfelijk lichaam bezitten [. . .] En u zult een lid van de Godheid zijn, en een mede-erfgenaar met Christus, niet langer de slaaf van lusten of passies, en u zult nooit meer overlijden door ziektes. Want u bent God geworden [. . .] Deze [dingen] heeft God beloofd aan u te geven, omdat u vergoddelijkt zult zijn, en onsterfelijkheid zult hebben verkregen [. . .] U zult op Hem lijken, aangezien aan u eer is verleend door Hem. Want de Godheid doet (door [deze] trots) niets af aan de god-

delijkheid van Zijn goddelijke perfectie; Hij heeft u namelijk God gemaakt tot Zijn heerlijkheid!” (*Refutation of All Heresies*, Boek 10, hoofdstuk 30).

Origenes (circa 185-255): “De eerstgeborene van de hele schepping [Christus], Die de eerste is om bij God te zijn, en die Zichzelf goddelijkheid aandoet, is een wezen met een meer verheven rang dan de andere goden naast Zich, van wie God de God is, zoals geschreven: ‘De God der goden, de Here, spreekt en roept de aarde’ [Psalm 50:1]. Het was door de dienst van de eerstgeborene dat zij goden werden, want Hij bracht God er in overvloedige mate toe dat zij goden zouden worden, en Hij bracht deze boodschap aan hen over overeenkomstig Zijn eigen vrijgevigheid. De ware God is dus de God, en degenen die naar Zijn beeld zijn gevormd zijn goden, afbeeldingen als het ware van Hem, het prototype” (*Commentary on the Gospel of John*, Boek 2, hoofdstuk 2).

Athanasius (circa 293-373): “Want Hij [Christus] is mens geworden, opdat wij God mogen worden” (*Over de incarnatie van het Woord van God*, hoofdstuk 54, sectie 3).

“Hij [Christus] was God en werd vervolgens mens, en dat om ons tot goden te maken” (*Four Discourses Against the Arians*, Discourse 1, hoofdstuk 11, sectie 39).

Augustinus van Hippo (354-430): “Maar Hij die rechtvaardig maakt, is Degene die ook goddelijk maakt, omdat Hij door rechtvaardig te maken zonen van God maakt. ‘[. . .] Allen [. . .] heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden’ [Johannes 1:12]. Als wij kinderen Gods geworden zijn, zijn wij ook tot goden gemaakt” (*Uiteenzetting over de Psalmen*, Over Psalm 50, sectie 2).

wellicht nog meer verrast zijn als ze erachter komen dat vele vroege ‘kerkvaders’ uit het traditionele Christendom — nog niet ver afgedreven van het vroege, apostolische onderwijs — *wel degelijk* deze ongelooflijke waarheid *begrepen*, of in ieder geval ten dele. En vleugjes hiervan kunnen zelfs vandaag de dag nog gezien worden.

Lees paragrafen 398 en 460 van de huidige *Kathechismus van de Katholieke Kerk* (1995), met tussen haken bronnen waarnaar in voetnoten wordt verwezen:

“Geschapen in een staat van heiligheid was de mens voorbestemd om te worden ‘vergoddelijkt’ door God in heerlijkheid [maar zondigde] . . .”

“Het Woord [Jezus Christus] is vlees geworden om ons ‘deel te laten krijgen aan Gods eigen wezen’ [2 Petrus 1:4]: ‘Het Woord van God is mens geworden en Hij die Gods Zoon is, werd de Mensenzoon, opdat de mens zoon van God wordt door het Woord in zich te dragen en het kindschap te ontvangen’ [H. Ireneüs (2e eeuw), Haer. 3, 19, 1, vert. *Getijdenboek* Lect. II, 4, 131].”

“‘Want Gods Zoon is mens geworden *om ons tot God te maken*’ [H.

Athanasius (4e eeuw), Inc 54, 3, vertaald uit het Grieks]. ‘De eniggeboren Zoon van God nam, omdat Hij ons in zijn goddelijkheid wilde laten delen, onze natuur aan, opdat Hij, mens geworden, *de mensen tot goden zou maken*’ [H. Thomas van Aquino (13e eeuw), *Opusculum* 57 in festo Corp. Chr. 1, vertaald uit het Latijn]”, (www.rkk.nl/katholicisme/katechismus-van-de-katholieke-kerk, nadruk onzerzijds).

Dit onderwijs is gangbaarder in de oosters-orthodoxe traditie, waar het bekend is onder de Griekse term *theosis*, hetgeen betekent ‘vergoddelijking’ of ‘deïficatie’. Het is volledig tegengesteld aan het New Age-concept van absorptie in een universeel bewustzijn of het zichzelf zien als reeds goddelijk. Let op de opmerkelijke uitleg van de vroeg-Katholieke theoloog Tertullianus, die rond 200 n.C. schreef: “Het zou onmogelijk zijn dat een andere God toegevoegd kan worden, als het aan geen enkel wezen toegestaan is om iets van God te bezitten. Wel, zeg jij dan, als dat zo is, dan bezitten wij zelf niets van God. Maar dat doen we wel, en dat zullen we blijven doen. Alleen is het van *Hem* dat we het ontvangen, niet van *onzelf*. Want wij zullen zelfs goden zijn, als wij gerekend zullen worden tot degenen van wie Hij zegt: “Wel heb Ik gezegd: Gij zijt goden” en: “God staat in de vergadering der goden”. Maar dit komt voort uit Zijn genade, niet van iets dat wij in onszelf bezitten. Want het is Hij alleen die ons tot goden kan maken” (*Against Hermogenes*, hoofdstuk 5, *Ante-Nicene Fathers*, Vol. 3, pag. 480, aangehaald in “Deification of Man,” David Bercot, redacteur, *A Dictionary of Early Christian Beliefs*, 1998, pag. 200).

Dit was dus de algemene visie gedurende de vroegchristelijke eeuwen (zie “Vroege Theologen Over Goddelijk Worden”, beginnend op pagina 20).

Auteurs uit meer recente tijden hebben ook een blik geworpen op deze Bijbelse waarheid. C.S. Lewis, waarschijnlijk de populairste christelijke auteur van de laatste eeuw, schreef: “Het gebod *Gij dan zult volmaakt zijn* [Matteüs 5:48], is niet slechts geklets. Maar het is ook niet een gebod om het onmogelijke te doen. Hij gaat van ons schepselen maken die dat gebod kunnen onderhouden. Hij zei

(in de Bijbel) dat we ‘goden’ waren en Hij zal Zijn woorden gestand doen.”

“Als wij Hem dit toestaan — want we kunnen Hem tegenhouden, indien we daarvoor kiezen — zal hij van de zwakste en van de meest verdorvene van ons een god of godin maken, een verblindend, schitterend, onsterfelijk schepsel, overstromend van zo’n energie en vreugde en wijsheid en liefde zoals we niet kunnen voorstellen, een heldere, ongebarsten spiegel waarin God Zijn eigen oneindige kracht en vreugde en goedheid perfect weerspiegeld ziet (hoewel natuurlijk op een kleinere schaal). Het proces zal langdurig zijn en op momenten erg pijnlijk; maar dat is wat ons te wachten staat. Niets minder. Hij meende wat Hij zei” (*Onversneden Christendom*, 2002).

De ultieme familierelatie

Vanzelfsprekend vereist dit vraagstuk enige belangrijke opheldering. De Bijbel onderwijst niet dat we op een of andere mystieke manier één zelfstandig wezen met God worden en daarbij onze individuele entiteiten verliezen. De realiteit is dat God *een familie* is. En net zoals individuele leden van een menselijke familie onderscheiden entiteiten zijn met unieke identiteiten, *zo zal het ook in de Godfamilie zijn*.

Het is door de Heilige Geest dat de leden van de Godfamilie een speciale eenheid van geest, denken, doel en karakter zullen delen die veel verder gaat dan de normale identiteit en de band die mogelijk is in de menselijke familie.

Er is inderdaad maar één God, maar die God is een familie. De term *goden* verwijzend naar onze bestemming, is eigenlijk bedoeld om verscheidene *Godwezens* te onderscheiden die samen bestaan uit die ene God — waarbij met die ene God bedoeld wordt de ene Godfamilie. Zoals eerder al uitgelegd, zijn er op dit moment twee volledig goddelijke leden in de Godfamilie — twee onderscheiden Wezens — God de Vader en God de Zoon, Jezus Christus. En hoe ongelooflijk dit ook mag klinken, er zullen *nog vele volgen*.

God heeft, zoals we eerder hebben gezien, verklaard: “*Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn*, zegt de Here, de Almachtige” (2 Korintiërs 6:18). *En Hij meent het*. Het is de intentie van de Vader om ons voort te brengen *als Zijn volledige kinderen*, om ons te veranderen tot hetzelfde soort Wezens als Hij en Christus nu zijn — ondanks dat we, nogmaals, altijd onderworpen zullen blijven aan Hun liefdevolle autoriteit en leiding.

Hoewel behouden menselijke wezens verheven zullen worden tot een bestaan op het geestelijke niveau als werkelijke kinderen van God en volledige leden van de Godfamilie, individueel en collectief, zullen zij nooit de hoogste eminentie van de Vader en Christus als leiders van de familie kunnen overtreffen. Allen zullen werkelijk onderworpen blijven aan Jezus, met uitzondering van de Vader, en Christus Zelf zal aan de Vader onderworpen zijn (zie 1 Korintiërs 15:24-28). De Vader en Christus zullen voor altijd aan het hoofd van de familie blijven staan, als de ultieme regeerders met toevoeging van miljarden goddelijke kinderen.

Dit is dus *waarom u en ik geboren zijn!* Het is de ultieme, potentiële bestemming van de gehele mensheid. Dat is het ontzagwekkende doel waarvoor wij

geschapen werden. Zoals Jezus citeerde met een vooruitblik op het door ons te bereiken doel: “Wel heb Ik gezegd: Gij zijt goden.” Onze toekomst kan niet groter of beter worden dan dat!

Hierna zullen we zien hoe u onderdeel van de onsterfelijke familie van God kunt gaan uitmaken en zullen we verdere details onderzoeken betreffende het wonderbaarlijke leven dat voor ons in het verschiet ligt.

Het Leven In Gods Familie

Het ultieme doel waarvoor God de mensheid heeft geschapen is ongelooflijk ontzagwekkend. En realiseer u dat deze bestemming niet alleen voor de mensheid in algemene zin bedoeld is — het is bedoeld voor *u* persoonlijk. God wil *u* verheerlijken om eeuwig, goddelijk leven met Hem en al Zijn kinderen te delen.

Als God uw verstand opent voor het verbazingwekkende potentieel waarvoor Hij u heeft geschapen, dan nodigt Hij u uit om tot de voorhoede in Zijn plan met de mensheid te gaan behoren — om Zijn geestelijke zoon of dochter te zijn in afwachting van de volledige heerlijkheid die ons ten deel zal vallen bij de opstanding der doden als Jezus Christus terugkeert.

Maar wie zijn vandaag de dag de kinderen van God? Wie zullen deel van Gods onsterfelijke, geestelijke familie uit gaan maken? Hoe kunt u of hoe kan iemand anders die geweldige bestemming bereiken? En hoe zal het leven zijn als we uiteindelijk opstaan tot een verheerlijkt bestaan?

Deel worden van Gods familie

De Bijbel legt uit dat degenen die in Gods familie worden opgenomen zich eerst oprecht moeten bekeren van hun zonden, vervolgens gedoopt moeten worden en het geschenk van Gods Geest moeten ontvangen (Handelingen 2:38). Door het ontvangen van de Heilige Geest worden zij bekeerde leden van Christus' geestelijke lichaam (1 Korintiërs 12:12-13), te weten Zijn Kerk (Kolossenzen 1:24). Hun wacht de opstanding bij Christus' terugkeer, wanneer zij onsterfelijkheid zullen ontvangen (1 Korintiërs 15:51-54).

Het ontvangen van Gods Geest is essentieel voor bekering. De apostel Paulus maakt het duidelijk dat u de Heilige Geest moet ontvangen om een deel van Gods familie en de Kerk te worden: “Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe” (Romeinen 8:9).

Waarom behoren degenen die Gods Geest niet bezitten niet tot Gods mensen? Paulus legt het ons uit: “allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods” (vers 14). Paulus verduidelijkt het verband tussen Gods Geest en behoud: “En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont” (vers 11). Alleen degenen met Gods Geest zullen eeuwig leven beërven. Het is bovendien door de Heilige Geest dat we verwekt worden tot geestelijk leven, zoals we eerder zagen.

Hoe kunt u dan Gods Geest ontvangen? De apostel Petrus legde uit dat u zich moet *bekeren en gedoopt moet worden* “op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen” (Handelingen 2:38). (Wat ware bekering en doop, die toegang tot Gods familie

geven, betekent, wordt grondig uitgelegd in onze gratis boekjes *Verander Uw Leven: Het Bekeringsproces* en *De Weg Naar Eeuwig Leven*. Download deze boekjes van onze website of vraag uw gratis exemplaar van elk aan.)

Gods kinderen zijn dus degenen die geleid worden door God middels de Heilige Geest. De Heilige Geest is de kracht en aanwezigheid van God die in hen werkt (zie 2 Timoteüs 1:6; Psalm 51:12; Filippenzen 2:13). Degenen die Gods Geest ontvangen worden reeds in dit leven als kinderen van God beschouwd. “Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods [. . .] En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is” (1 Johannes 3:2-3).

Toch is wat wij nu zijn niets vergeleken met wat wij zullen zijn bij de terugkeer van Jezus Christus. Op dat moment zullen Gods getrouwe kinderen van fysiek vlees en bloed opgewekt worden *tot onsterfelijke geest*, zodat zij *de eeuwigheid met Hem kunnen delen op Zijn niveau van bestaan*.

De Gelijkenis van God

In Genesis 1:26, zei God: “Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis” — waarbij de meervoudsvormen “Ons” en “onze” verwijzen naar zowel God de Vader als naar het Woord, Die later als Jezus Christus in het vlees geboren zou worden (Johannes 1:1-3, 14). Wat wordt hier met Gods *beeld* en *gelijkenis* bedoeld?

Het belangrijkste is dat God ons heeft gemaakt zoals Hij, qua verstand (dat wil zeggen op het gebied van het abstracte denkvermogen), emotie, creativiteit en planning. Maar de aan dit vers ten grondslag liggende Hebreeuwse woorden hebben betrekking op *feitelijke vorm en voorkomen*. Het woord *tselem* (‘beeld’) heeft de betekenis van (stand)beeld, terwijl *demuwth* (‘gelijkenis’) verwijst naar fysieke gelijkenis.

Johannes 4:24 zegt echter: “God is geest.” Het Griekse woord dat hier en elders in het Nieuwe Testament vertaald is met ‘geest’ is *pneuma*. In het Oude Testament is ‘geest’ vertaald voor het Hebreeuwse woord *ruach*.

Beide termen kunnen ook ‘wind’ betekenen. Aangezien wind vormeloos is, denken sommigen dat niet-stoffelijke geest geen vorm en gestalte kan hebben. Toch worden op vele plaatsen in de Bijbel God en de engelen be-

schreven als hebben zij een lichamelijke gestalte. Hieruit volgt dus dat geest wel degelijk vorm en gestalte kan hebben — en God de Vader en Jezus Christus hebben dezelfde vorm en gestalte als de menselijke wezens die gemodelleerd zijn naar Hen, maar dan op een kleinere, stoffelijke schaal.

De vergelijking met ‘wind’ komt voort uit het feit dat geest onzichtbaar is voor het menselijke oog, tenzij het zich fysiek manifesteert. Daarnaast kan geest bestaan in een vormeloze staat, zoals Gods Heilige Geest overal is en het hele universum vult (Jeremia 23:24).

God verscheen in menselijke gestalte aan een aantal mensen in het Oude Testament (Genesis 18; 32:24, 30; Exodus 24:9-10; Jozua 5:13-15). In deze manifestaties onthulde God echter niet Zijn volledige, schitterende heerlijkheid omdat de intensiteit ervan onverdraaglijk zou zijn geweest. Zoals God tegen Mozes zei: “Gij zult mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens zal Mij zien en leven” (Exodus 33:20). Toch werd het Mozes toegestaan om, weliswaar beschermd door Gods macht, de achterkant van Gods schitterende gestalte te zien (vers 23).

Een aantal bovennatuurlijke visioenen in de

Een toekomst die haars gelijke niet kent

Paulus beschrijft de fantastische verandering die zal plaatsvinden als de doden worden opgewekt: “En er zijn hemelse lichamen en er zijn aardse lichamen, maar de heerlijkheid van de hemelse is verschillend, en die van de aardse is verschillend. De glans van de zon is verschillend, en de glans van de maan is verschillend, en de glans van de sterren is verschillend, want de ene ster verschilt in glans van de andere ster.”

“Zo zal ook de opstanding van de doden zijn. Het lichaam wordt gezaaid in vergankelijkheid, *het wordt opgewekt in onvergankelijkheid*. Het wordt gezaaid in oneer, *het wordt opgewekt in heerlijkheid*. Het wordt gezaaid in zwakheid, *het wordt opgewekt in kracht*. Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, *een geestelijk lichaam wordt opgewekt*. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam” (1 Korintiërs 15:40-44, HSV).

Schrift geeft ons wel een glimp van de ontzagwekkende verschijning van God in Zijn schitterende pracht. De profeet Ezechiël beschreef wat hij zag:

“Daarboven, op die troon, zag ik een gedaante als van een mens. Vanaf wat zijn lendenen leken te zijn naar boven toe zag ik iets dat glansde als wit goud en door iets als vuur omgeven was, en naar beneden toe zag ik iets als vuur, omgeven door een stralende gloed. Zoals de boog die bij regen verschijnt in de wolken, zo zag die gloed eruit. Dit was de aanblik van de stralende verschijning van de Heer” (Ezechiël 1:26-28, NBV).

De verschijningen van God in het Oude Testament waren niet die van God de Vader, aangezien Johannes 1:18 van Hem zegt: “Niemand heeft ooit God gezien”, en ook Jezus heeft gezegd van God de Vader: “Gij hebt nooit zijn stem gehoord of zijn gedaante gezien” (Johannes 5:37). Dit waren echter verschijningen van Jezus Christus vóór Zijn leven als mens. De Vader en Christus hebben echter wel hetzelfde beeld en dezelfde gelijkenis.

In het Nieuwtestamentische boek Openba-

ring zag de apostel Johannes de verheerlijkte Jezus Christus als “eens mensen zoon, bekleed met een tot de voeten reikend gewaad, en aan de borsten omgord met een gouden gordel; en zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw, en zijn ogen als een vuurvlam; en zijn voeten waren gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt, en zijn stem was als een geluid van vele wateren [. . .] en zijn aanzien was gelijk de zon schijnt in haar kracht” (Openbaring 1:13-16).

Dit is een beperkte beschrijving van de gelijkenis van God die ook volledig op menselijke wezens van toepassing zal zijn wanneer zij verheerlijkt zijn bij de opstanding tot eeuwig leven — “dan stralen de wijze mensen als het licht van de hemel. Zij die het volk gerechtigheid hebben geleerd, schitteren als de sterren, voor altijd” (Daniël 12:2-3, GNB). Dan zullen wij, volledig gelijk aan Gods beeld, in staat zijn om onze ontzagwekkende verantwoordelijkheid wat betreft het uitoefenen van gezag (als wij Hem assisteren bij het regeren over de uitgestrektheid van het universum) op ons te nemen. Dit is de toekomst die God voor u gepland heeft, *uw toekomst*, indien u Gods onderwijs, zoals onthuld in de Heilige Schrift, met een gehoorzaam hart omarmt en een toegewijde en trouwe volgeling van God blijft!

Deze verzen beschrijven inderdaad een ongelooflijke verandering — tot een glans en majesteit die we ons nauwelijks kunnen voorstellen (zie “De Gelijkens van God”, beginnend op pagina 26). Dat is de reden waarom Paulus zegt: “Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen *de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden*” (Romeinen 8:18; zie ook 2 Korintiërs 4:16-18).

Begint u het te begrijpen? Opgewekt worden in Gods familie als een echt kind van God, een deel van Gods eigen familie, is zó schitterend dat het nutteloos is om te proberen het te vergelijken met wat dan ook. Hoeveel de beproevingen, de problemen en het lijden in dit leven ook zijn, dit alles komt in de verste verte niet in de buurt van het onbetaalbare geschenk van het eeuwige leven als verheerlijkte kinderen van God in de volledige gelijkens van de Vader en Jezus Christus. Die ongelooflijke toekomst is waar dit leven allemaal om draait. Dat is *waarom u bent geboren*.

Geen wonder dus dat Paulus verkondigde: “Want met *reikhalzend verlangen* wacht de schepping op *het openbaar worden der zonen Gods*” (Romeinen 8:19).

Onze rol in het Koninkrijk van God

De wonderbaarlijke wereld van morgen zal van start gaan op het moment van de terugkeer van Jezus Christus, Die zal heersen als Koning der Koningen en als Heer der Heren (Openbaring 19:16). Elk koninkrijk, elke macht en elke regering zullen onder Zijn goddelijke leiding gebracht worden (Openbaring 11:15). Hij zal het Koninkrijk van God op aarde vestigen. Dit was de kern van Zijn boodschap — het evangelie, of goede nieuws, dat Hij predikte (Marcus 1:14-15). (Vergeet niet om een gratis exemplaar van ons boekje *Het Evangelie van het Koninkrijk* via onze website te downloaden of aan te vragen om dit centrale thema van zowel Christus’ boodschap als van de gehele Bijbel verder te doorgronden.)

Deze zonen en dochters van God die trouw zijn gebleven aan Hem zullen delen in het leiderschap van Christus. Merk Christus’ belofte op: “Wie overwint, *hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon*, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon” (Openbaring 3:21). Aan degenen die overwinnen zal verantwoordelijkheid gegeven worden als koningen en priesters van God in dat Koninkrijk (Openbaring 1:5-6).

Deze fantastische toekomst was al eerder in het Oude Testament voorspeld. Aan de profeet Daniël was bijvoorbeeld een visioen gegeven van Christus, Die Zijn Koninkrijk ontvangt van God de Vader:

“Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een mensenzoon [Jezus Christus], hij begaf zich tot de Oude van dagen [God de Vader], en men leidde hem voor deze; en *hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht, en alle volken, natiën en talen dienden hem*. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en zijn koningschap is een, dat onverderfelijk is . . .”

“En het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel *zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten*:

zijn koningschap is een eeuwig koningschap, en alle machten zullen het dienen en gehoorzamen” (Daniël 7:13-14, 27). Nogmaals, de “heiligen des Allerhoogsten” — dat wil zeggen degenen die geheiligd of apart gezet zijn als heiligen, oftewel al Gods ware volgelingen — *zullen koninklijke leiders met Jezus Christus zijn*.

Deze gedeelde, goddelijke regering over de fysieke naties van de aarde zal een gelaagde structuur van bestuur kennen. Ons wordt bijvoorbeeld gezegd dat koning David wederom zal dienen als leider over geheel Israël, terwijl aan de 12 apostelen van Christus leiderschap over de 12 individuele stammen van Israël wordt gegeven (Jeremia 30:9; Ezechiël 37:24-25; Matteüs 19:28). En er zullen meer van dergelijke gradaties zijn in deze regering net zoals in de regeringen van andere naties.

Eén van de parabels van Christus onthult dat hoe meer Gods dienstknechten groeien in dienstbaarheid aan Hem gedurende dit leven in verhouding tot hun mogelijkheden, hoe groter hun autoriteit zal zijn in het komende Koninkrijk — wat hier gesymboliseerd wordt doordat ieder de leiding krijgt over een verschillend aantal steden (Lucas 19:11-27). Het is dus duidelijk dat de leden van Gods familie, ook al zullen zij het bezit van de aarde delen en samen over de aarde regeren, verschillende gradaties van bestuurlijke verantwoordelijkheid onder Jezus Christus zullen hebben. Nochtans zal elke positie vervuld zijn met onvoorstelbare majesteit en heerlijkheid.

Nog verbazingwekkender dan het regeren over fysieke naties is het feit dat zelfs de engelen onderworpen zullen zijn aan de verheerlijkte kinderen van God. Zoals Paulus schreef: “Of weet gij niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen? [. . .] Weet gij niet, dat wij over engelen oordelen zullen?” (1 Korintiërs 6:2-3). Daarnaast stelt Hebreëen 2 dat God “niet aan engelen de toekomstige wereld, waarvan wij spreken, onderworpen heeft” (vers 5) — maar veeleer, zoals de volgende verzen duidelijk maken, aan menselijke wezens die verheven zijn tot de familie van God, met Jezus Christus aan het hoofd (verzen 6-13; vergelijk 1:13-14).

Hoe hadden wij, eenvoudige, menselijke wezens, ooit kunnen hopen dat God de Vader en Jezus Christus zulk een ongelooflijke verantwoordelijkheid met ons zouden willen delen? Uiteraard is dit niet mogelijk zolang wij nog zwakke, imperfecte menselijke wezens zijn. Wij moeten inderdaad, zoals zovele schriftgedeelten laten zien, *veranderd* worden.

Paulus legde uit: “Dit spreek ik evenwel uit, broeders: vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet. Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar *allen zullen wij veranderd worden*, in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en *de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden*” (1 Korintiërs 15:50-52).

We moeten dus concluderen dat het Koninkrijk van God niet slechts het domein van God is, waaraan menselijke wezens in de toekomst deel zullen hebben. Veeleer betreft het ook *een bepaald niveau van bestaan* — omdat we zodanig

veranderd zullen worden dat we het leven met de Vader en Christus op Hun niveau zullen ervaren.

Het is goed om u te realiseren dat de term *koninkrijk* soms wordt gebruikt om bepaalde niveaus van bestaan aan te duiden. Zo zijn er het koninkrijk der mineralen, het koninkrijk der planten, het koninkrijk der dieren en, aan de top van de fysieke schepping, het koninkrijk der mensen.

Boven het koninkrijk der mensen staat het koninkrijk der engelen in de geestelijke werkelijkheid. En tot slot staat bovenaan het Koninkrijk van *goddelijke wezens*. Het is Gods bedoeling om de mens vanuit het koninkrijk der mensen, voorbij het koninkrijk der engelen, over te brengen in *het Koninkrijk van goddelijke wezens* — *het Koninkrijk van*

De analogie van de eerstelingen komt van de landbouwcyclus in het oude Israël, waar een kleinere voorjaars oogst werd gevolgd door een grotere oogst aan het eind van de zomer en de herfst.

God. Het Koninkrijk van God is dus, in een ultieme betekenis van deze term, synoniem voor de regerende familie van God, waarvan alle leden in de volledige natuur van God zullen delen.

Geperfectioneerd in liefhebbend karakter

De regering van Christus en Zijn verheerlijkte volgelingen zal totaal anders zijn dan de regeringen die deze wereld gewoonlijk heeft meegemaakt. Zij zullen als ware overheidsdienaren de mensheid dienen in plaats van uit te buiten.

Jezus omschreef de manier van gevend, dienend, liefhebbend leiderschap dat degenen die met Hem regeren zal karakteriseren: “Jezus zei tegen hen: ‘Koningen zijn heersers over hun volk, en machthebbers noemt men weldoeners. Maar zo mag het bij jullie niet zijn. Nee, de oudste onder jullie moet zich gedragen als was hij de jongste en wie leiding geeft, moet zijn als iemand die dient’” (Lucas 22:25-26, GNB).

God is niet alleen bezig met het creëren van een familie van koningen, maar van *koningen die dienaren zijn*, koningen die *tot zegen* zullen zijn voor degenen over wie zij regeren. Zoals Spreuken 29:2 het zegt: “Als de rechtvaardigen toenemen, verheugt zich het volk.” De *hele wereld* zal zich verheugen onder de rechtvaardige regering van de familie van God!

Gods karakter is zózeer gebaseerd op liefde — uitgaande liefde voor anderen — dat de Bijbel zegt dat God liefde *is* (1 Johannes 4:8-16). Het liefhebbende

iStockphoto

karakter van God is ook zichtbaar in al Zijn kinderen. Dat liefhebbende karakter is wat de ware kinderen van God onderscheidt — wat onthult wie werkelijk deel van Zijn familie is. Zoals de apostel Johannes schreef: “Hieraan zijn de kinderen Gods en de kinderen des duivels kenbaar: een ieder, die de rechtvaardigheid niet doet, is niet uit God, evenmin als wie zijn broeder niet liefheeft” (1 Johannes 3:10).

Jezus onderwees hetzelfde: “Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten. Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen, *opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is* [. . .] Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is” (Matteüs 5:43-45, 48).

Het uitoefenen van goddelijke liefde door de opgestane, onsterfelijke kinderen van God zal de wonderbaarlijke wereld van de toekomst voortbrengen. God is bezig om de houding van liefde en vergevingsgezindheid in Zijn zonen en dochters, die de eerstelingen van Zijn geestelijke oogst van de mensheid zijn (Jakobus 1:18), te perfectioneren. Zij zullen kinderen zijn die in Zijn familie passen, kinderen die door hun voorbeeld laten zien aan de rest van de mensheid dat gehoorzaamheid aan Gods wetten de juiste manier van leven is.

God is in Zijn kinderen Zijn heilig en rechtvaardig karakter aan het vormen — het patroon van leven, geworteld in vaste gewoonte, van het kiezen voor de juiste manier van leven, de weg van liefde, die zelfs tegen verleiding en zelfzucht in gaat. Om dit doel te bereiken is het huidige leven in ons fysieke, tijdelijke, menselijke lichaam in feite ons oefenterrein, een tijd waarin Gods kinderen rechtvaardig karakter dienen te ontwikkelen — om te worden als de Vader en Christus in onze gedachten en onze manier van leven.

Het is gegarandeerd zeker dat God ons met Zijn almachtige kracht en onsterfelijkheid zal vervullen mits wij ons volledig onderwerpen aan Zijn leiding en we nederig wandelen volgens Zijn weg van liefde voor en dienstbaarheid aan anderen. Gelukkig helpt God ons gedurende ons leven te groeien in deze manier van leven wanneer wij ons aan Hem onderwerpen. En wanneer wij volledig aan Zijn beeld gelijk gemaakt worden bij de opstanding, zullen we Zijn perfecte, liefhebbende karakter als ons eigen karakter bezitten.

Er zal geen spoorje van het eigenzuchtige, menselijke karakter overblijven — er zal alleen totale onzelfzuchtige liefde en zorg voor anderen, zoals God heeft, zijn. Op die manier zal er perfecte harmonie zijn onder de leden van Gods familie. En volledig begaan met het goede voor degenen over wie geregeerd wordt, zal Gods familie heersen over de engelen en over alle, op dat moment nog onveranderde menselijke wezens.

Maar er is nog meer

Zoals reeds eerder in dit boekje uiteengezet, zijn Gods bekeerde mensen in deze tijd, Zijn heiligen, de eerstelingen van Zijn geestelijke oogst van de mensheid. Zij worden *eerstelingen* genoemd met het oog op het feit dat er nog meer zullen volgen. Deze analogie komt voort uit de landbouwcyclus in het oude

Israël, waar een voorjaarsoogst werd gevolgd door een oogst aan het eind van de zomer en de herfst.

Deze landbouwcycclus en daarmee verbonden gebeurtenissen worden herdacht in de jaarlijkse Feestdagen die God gaf aan Israël — als een beeld van de voortschrijdende stappen in Zijn grote plan van behoud. (Vraag, om meer over dit onderwerp te weten te komen, ons gratis boekje *Gods Plan volgens Zijn Heilige Dagen: De Belofte van Hoop voor de Gehele Mensheid* aan of download deze van onze website.)

Gedurende de duizendjarige regering van Jezus Christus en Zijn heiligen over alle naties (Openbaring 20:6), wat uitgebeeld wordt in het grote herfstfeest, namelijk het Loofhuttenfeest of Feest der Inzameling, zal aan de mensen op aarde de weg van behoud onderwezen worden en vrijwel allen zullen deze weg omarmen — zodat zij zich later bij de heiligen zullen aansluiten als zij verheerlijkt worden en aan Gods familie worden toegevoegd.

Op deze periode volgt de tijd van het laatste oordeel, wanneer allen die ooit geleefd hebben zonder een juist begrip van Gods waarheid hun enige, werkelijke mogelijkheid op behoud en verheerlijking wordt geboden (vergelijk Openbaring 20:5, 11-12; Matteüs 11:21-24; Ezechiël 37:1-14).

Gods plan is allesomvattend. Gedurende deze periode zal de overgrote meerderheid van de mensen de mogelijkheid tot eeuwig leven krijgen. Vergeet niet dat het Gods wil is “dat alle mensen behouden worden” en dat Hij niet wil “dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen” (1 Timoteüs 2:4; 2 Petrus 3:9). Door middel van Zijn wonderbaarlijke plan zal aan de gehele mensheid de mogelijkheid worden gegeven om Gods waarheid te leren kennen, tot bekering te komen en behouden te worden. (Deze schitterende waarheid wordt grondig uitgelegd in onze gratis boekjes *Is Er Leven Na de Dood?* en *Heaven and Hell: What Does the Bible Really Teach?*) Dan zal er, zoals Openbaring 21 onthult, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn — en de stad van het Nieuwe Jeruzalem zal nederdalen op de aarde als de hoofdstad van het universum en de eeuwige woonplaats van God. Dan zullen God de Vader en Jezus Christus eindelijk wonen bij de mensen, die dan verheerlijkt zijn als Gods goddelijke kinderen. Vers 7 moedigt ons met deze ongelooflijke woorden aan: “Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn en hij zal Mij een zoon zijn.”

Zoals we aan het begin zagen, wordt met “deze dingen” bedoeld “alle dingen”, oftewel het gehele universum en de geestelijke werkelijkheid. We zullen een eeuwige woning hebben bij God in het Nieuwe Jeruzalem, maar we zullen niet tot het nieuwe Jeruzalem of tot de aarde beperkt zijn — of zelfs tot dit sterrenstelsel. Integendeel, we zullen de vrijheid hebben om te genieten van de gehele kosmos, die we dan samen met God de Vader, Jezus Christus en de rest van de goddelijke familie tot onze beschikking zullen hebben.

Natuurlijk kan het zo zijn dat er, net zoals er verschillende niveaus van bestuurlijke verantwoordelijkheden over de naties zijn gedurende het duizendjarige rijk van Christus en Zijn heiligen, voor de verheerlijkte leden van Gods familie even-

eens verschillende gebieden van gezag over het universum zullen zijn. Met meer dan 100 miljard sterrenstelsels van elk 100 miljard sterren zal er meer dan genoeg verantwoordelijkheid zijn voor iedereen!

We zullen in ieder geval in staat zijn om net als God in één enkel ogenblik te reizen waarheen we maar willen in dit universum — in een oogwenk — om die plek te verfraaien en te ontplooiën onder de leiding van God de Vader en Christus, omdat we zullen delen in Hun oneindige kracht en geest. Om de woorden van de apostel Paulus nogmaals te citeren: “Wat het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, *wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bestemd* voor wie hem liefheeft” (1 Korintiërs 2:9, NBV).

Blijdschap en vreugde voor eeuwig

Deze toekomst is zo buitengewoon in omvang en betekenis dat het onmogelijk is om dit werkelijk met ons verstand te kunnen begrijpen! De waarheid is dat wij niet alles weten wat we ervaren zullen wanneer we uiteindelijk zullen wonen in schitterende heerlijkheid met God en de gehele bekeerde mensheid in de toekomstige tijd, omdat God dit niet onthuld heeft en we het waarschijnlijk niet zouden kunnen bevatten met ons beperkte verstand.

Maar we kunnen ervan verzekerd zijn dat het leven nimmer saai en oninteressant zal zijn. Het zal altijd gevuld zijn met mogelijkheden en vreugde. In Psalm 16:11 bad koning David tot God: “Gij maakt mij het pad des levens bekend; *overvloed van vreugde* is bij uw aangezicht, *liefelijkheid* is in uw rechterhand, *voor eeuwig*” (vergelijk de Willibrordvertaling 1995: “met groot geluk aan uw rechterzijde, voorgoed”).

Het aanhalen van David brengt ons weer terug bij waar wij begonnen, bij zijn overwegingen in Psalm 8:4-5: “Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?”

De Bijbel heeft ons laten zien waarom God de mens gedenkt: Hij heeft *een ontzagwekkende toekomst* voor ons bereid. We hebben gezien dat onze uiteindelijke bestemming, het doel van ons bestaan, is om *verheerlijkte kinderen van God*, Die onze Vader is, te worden. Hij wil Zijn eigen leven met ons delen — en Hij wil dat we uiteindelijk niet alleen *alles wat Hij heeft* beërven, maar zelfs *wat Hij is*. Kan er nog iets groter zijn dan dat? Wat zou iemand zich ooit nog meer kunnen wensen?

Onderschat nooit de waarde van uw leven. U bent geboren om één van Gods goddelijke kinderen te worden. U bent geboren om Zijn eigen natuur en karakter te ontvangen en, uiteindelijk, eeuwig leven op Zijn niveau van bestaan. *U bent geboren om een verheerlijkt, onsterfelijk lid van de Godfamilie te worden* — om te leven en te regeren met de Vader en Christus in oneindige vreugde, om te schitteren als de sterren voor eeuwig en altijd.

Dit is uw ongelooflijke toekomst! Moge God u een hart geven om uw leven gewillig aan Hem over te geven opdat u Zijn onvergeloofbare geschenk zult mogen ontvangen!

Als u meer zou willen weten . . .

Wie wij zijn

Deze uitgave wordt u zonder kosten aangeboden door United Church of God, an *International Association* (United Church of God Holland), die dienaaren en gemeenten in vrijwel de gehele wereld heeft. Onze wortels gaan terug op de Kerk die Jezus gesticht heeft, vroeg in de eerste eeuw. Wij onderhouden dezelfde leringen, doctrines en gebruiken zoals deze toen ingesteld zijn. Onze doelstelling is om het evangelie van het komende Koninkrijk van God in de gehele wereld te verkondigen als een getuigenis en om alle naties te leren onderhouden hetgeen Christus geboden heeft (Matteüs 24:14; 28:19-20).

Zonder kosten

Jezus Christus zei: Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet" (Matteüs 10:8). United Church of God biedt deze en andere uitgaven zonder kosten aan als een educatieve dienst in het algemeen belang. We nodigen u uit om uw gratis abonnement op het magazine *The Good News* en/of het blad *Vertical Thought* voor jongvolwassenen aan te vragen alsmede om u in te schrijven voor onze 12-delige Bijbelstudie *Cursus*, eveneens zonder kosten. Wij zijn dankbaar voor de genereuze tienden en offeranden van de leden van de Kerk en van andere mensen die vrijwillig bijdragen aan het ondersteunen van dit werk. We vragen geen giften van het algemene publiek. Bijdragen om ons te helpen deze boodschap van hoop te verspreiden onder andere mensen worden echter zeer op prijs gesteld.

Persoonlijk advies beschikbaar

Jezus gebod Zijn volgelingen om Zijn schapen te voeden (Johannes 21:15-17). Om bij te dragen aan de vervulling van dit gebod heeft United Church of God gemeenten, die over de gehele wereld verspreid zijn. In deze gemeenten komen de gelovigen samen om onderwezen te worden in de Schrift en om met elkaar samen te zijn. Onze dienaren zijn beschikbaar voor advies, om vragen te beantwoorden en de Bijbel uit te leggen. Als u contact wenst op te nemen met een dienaar of één van onze gemeenten wenst te bezoeken, neem dan vrijblijvend contact met ons op.

Aanvullende informatie

Bezoek onze websites www.ucg-holland.nl en/of www.gnmagazine.org om onze uitgaven te downloaden of aan te vragen, waaronder *The Good News* (inclusief een *Nederlands supplement*), een groot aantal gratis boekjes en veel meer.

Gratis hulpmiddelen om u te helpen uw bestemming te bereiken!

Abonneren of downloaden:
www.ucg-holland.nl
 of
www.gnmagazine.org

Abonneer u op het magazine, *The Good News*, dat regelmatig artikelen bevat aangaande de christelijke levensstijl, Bijbelse persoonlijkheden en gebeurtenissen, wereldnieuws in het licht van Bijbelse profetie en hoe u een meer Godgericht leven kunt leiden, om u te helpen uw door God gegeven doel te bereiken.

Wij bieden u ook vele gratis boekjes over Bijbelse onderwerpen en Gods manier van leven aan. Bezoek de websites www.ucg-holland.nl

voor Nederlandstalige boekjes (of www.gnmagazine.org/booklets voor Engelstalige boekjes) voor een volledig overzicht en om uw gratis exemplaar hiervan te downloaden of aan te vragen. Vergeet ook niet om onze gratis Bijbelstudie *Cursus* te downloaden of u hierop te abonneren via www.ucg-holland.nl.

Bezoek www.beyondtoday.tv voor intrigerende, Bijbelse videocommentaren en TV- en radioprogramma's. We kijken ernaar uit om u van dienst te zijn.

United Church of God Holland

Postbus 93

2800 AB GOUDA

Telefoon/Fax: 06-15887801/ 084-8704080

E-mail: info@ucg-holland.nl

Website: www.ucg-holland.nl

Andere (internationale) correspondentieadressen
vindt u op **www.ucg.org**
(United Church of God, *an International Association*)

Deze uitgave mag niet verkocht worden.

Dit is een gratis dienstverlening op educatief gebied in het algemeen belang,
uitgegeven door United Church of God, *an International Association*.

Auteurs: Roger Foster, Tom Robinson *Bijdragen:* Scott Ashley, Jerold Aust *Redactie:* Peter Eddington,
Paul Kieffer, John Ross Schroeder, Rex Sexton, Don Ward, Robin Webber *Vertaling:* A.K. Dekker-de Jong